

Tragedie, ofte treur-spel, van Edipes en Antigone

<https://hdl.handle.net/1874/36355>

TRAGEDIE,

Ofte

Treur-Spel /

Van

Edipes en Antigone.

Ghedicht door

VV. D. BAUDOVS.

Incarnatie Regel op't Treur-Spel.

*Hier aen ghl hooren kont, o' EDeL Borgerl,
VVat relne Lief D' kan Doen, en s' Koninghs Twaerl.*

AMSTERDAM,

Door Jan Marcusz/ op de Dams-Fluys/inde beslagen Wybel.

A. MDCCCLXVIII

VOOR-REDEN.

SONNET.

Tot den goetwillighen Leser.

Ick die door Yvers-lust, tot dichten werd' gbedreven,
Verwonder my te seer, dat ick niet raecken kan,
Een al te schoonen-wit, die my 't hert overwan:
Rust, lust gemoet, met noch meer daer beneven.
Want doen ick las 't ghedicht (het deed' my vreuchdich leven)
Van u: ô Ytis-Spel, d'welck was myn eerste dan,
Die 'k in Batavien oyt met oogh' ginck mercken an:
Want ick myn selven cort, uyt Eng'landt had begewen,
Soo dat ick noyt voor dien van dichten had ghehoort;
Eer ick in 't Amstels-Pleyn (seer wydt vermaert) quam wonen,
Waer ick hier door lusts-dwanck, myn Yver moet betoonen.
Doch en deucht het niet veel, Rymers weest niet verstoort:
Want 't is uyt Yvers-Ionst, om myn Duytsch te vermeerren,
En wat ick niet en kan, In tijds hoop ick te leeren.

VV. de Baudous. Leert in tijds.

Toe-eygeningh aen de Vrome Jonghmans

Cornelisz Jacobsz ende Heyndrick Jacobsz.

Nie dien dat hier in Amsterdam soo veel bescheyden Liefhebbers vande Rijn-konst zijn/ daer ghylieden beyde mee Liefhebbers van zijt/ (nae dat ick gehoozt heb) ende insonderheyt vanden suurjcken Rijnmer G. A. Bredero, niet te min soo bid ick D. L. beyde / ende laet dit gheringhe werck by D. L. hups vest hebben, die ick D. L. beyde toeeyghene/ verhoopende dat het desghelijcke by D. L. beyde ontfanghen sal zijn: Niet aenstaende het slecht ghedicht/ maer de goet gunsticheydt die ick D. L. beyde toedraghe. Want soo ick een jaer ofte twee inde Rijn-konst genocht gehadt hebbe/ ende niet volbroecht en heb/ soo heb ick int lest onder andere Historien (soo wel Franssch als Duytsch) gevonden de treffelijcke historien (ofte treurspelen) vanden vermaerden Poët (ofte Rijn-schryver) Robert Garnier: Alwaer ick dit teghenwoordighe treurspel in viondt / het welck my seer wel behaechden en waerdigh achten om het selve wyt de Franssche rym over te setten (in dese Pederduytsche rym) ende in druck te laten wyt gaen/ om D. L. beyde te vereeren/ het welck ick D. L. widdiden het selve in achtbaerheyt te ontfanghen: Al en is het nergheens nae de beste niet/ nochtans hebbe ick het nae myn best vermoghen ghedaen het welck seer kleyn is/ door dien ick noyt in eenighe studie en heb ghestudeert/ noch noyt in Brankrijck en heb gheweest/ maer altydt in Engelandt heb ghelwoont op een jaer drie ofte vier nae / waer over dat ick hope dat ghy lieden beyde kennisse daer vanden draghen sult/ ende andere spotters ende berispers antwoort sult konnen gheven/ dan ick hope die wat verstant heeft/ die sal by zyn selven kennisse draghen / ende dencken dat daer niet een boeck en is sonder eenighe fauten/ daerom soo daer eenighe fauten niet rassicheydt van schryven of niet drucken voor by gheslypt zijn (ghelijck het licht kon ghebeuren) wiltse doch ten besten keeren/ (dan wat ist) tis hedensdaechs een manier dat peder een balck in een anders oogh kan sien ende qualijcken een splinter in hun eyghen / dan ick denck als elck zyn werck wel doorsziet hy en sal't sonder fauten niet vinden. Doort soo daer eenighe waren die dit spel nae gunghen soecken inde Fransche Historie: Sy en sullen't niet vinden juist ghelijck het Frans/ want ick hebbe het soo hier ende daer wat verandert om op de Pederduytsche manier best te voeghen / ende sooder eenighe wytheemsche woorden in zyn / soo denekt dat het wyt een wytheemsche tael over-gheset is / ende datter daerom te meer in gheslopen zijn als daer wel anders soude wesen/ dan men kan peder zyn niet doen. Dit ende het verbolghen is het gheen daer ick D. L. beyde over Heeren van maeck/ D. L. beyde biddende het selve niet sulcken goeden wille te ontfanghen als het D. L. beyde toegheeygent wert.

V. L. beyde dienstvy. Dienaer *W. de Baudouis.*

INHOVD T.

Het is een yeghelyck wel kennelyck (zoud' ick wel dencken) hoe dat Edipes Coninck van Thebes, Soon van Leye, doen hy eerst ghebooren was, worden't voorseyt dat hy zyn Vader doodē sou: waer over dat locaste zyn Moeder hem ginc brengen op den Bergh van Chieron, ende hinc hem aen eenen Foom, met de Beenē over eenen Willighen Boom, so dat zy anders niet en wist of hy was doot. Doen hy daer nu een wyl ge weest had, soo quam daer by gheval Phorbas, een Herder van Polibe, Coninck van Corinthien voor by ghegaen, hem ziende aen eenen Boom hanghen, ende de Beenē over een wil'ge, heeft hem verlost: want het was een schoon Kindt na sijn behaghen, Soo heeft hy hem aende Conin in ghebracht (die gheen Kinders en hadde) die hem op voeden als haer eyghen Kindt. Doen Edipes nu groot ghe worden was, heeft hy voor waerachtich ghesien, in een Oracle van Apollo als dat hy zyn Vader by Thebes vinden zou: waer over hy de Reys aengenomen heeft. Hy nu op den wegh zynde, heeft hy krackeel ghecreghen teghen den Coninck-Leyes volck: die hem ontmo te, niet wetende dat het zyns Vaders volck was, of dat zyn Vader daer by was Soo dat sy voort m'land'ren den meesten hoop doot sloegen, waer onder Leye een van was. Doen nu dit geschies was: is Edipes vocort na Thebes toe ghetrocken. Hebbende hun verlost vande mgeelyck-heit des Phinx, troude hy locaste zyn Moeder, ende hy heeft vier Kinders by haer gecreghen, namelyck Eteocle, Polonies, Antigone, ende Ismene. Waer over cē weynich tyt daernaē de Stadt gewelāsch Gheeffēveere was van een langh-dærighe Peste, doen hebben zy verstaen, dat dese besmettinghe niet op houden zou, ten waer dat de doot vande voorgaende Coninck ghewroocken wer, soo heeft men neerstelyck versocht om te weten wie d' oor saeck was eeande voorgaende Coninck doot. Doen sy nu wel overghereeckent hadden den tyt dat hy doot gheweest was, so heeft Edipes ghevonden dat hy't selve ghedaen hadde, ende dat hy sulcke bloetsbande by zyn Moeder hadde gewrocht, heeft hy met zyn eyghen handen, zyn coghen uytgheruckt, ende verliet de Stadt.

Stadt, ende ginck Penitentie doen op den Bergh Chiteron, passerende de rest van syn daghen, (met grooten leet-wesen, ende berou van dat gheen hy had ghedaen) met Antigone die hem niet wilde verlaten. Nu in dese tyt raecte Eteocle ende Polenies in eel verschil met malcanderen om het Coninckrijc. Daer na zynse voort geaccordeert te regereen elk Iaer voor Iaer, voort vervolgende desen accoort, is Eriocle syn Iaer ghe-eyndt, hy vindende 't regereen so goet, en wilde het regereen niet verlaten. Waer over dat Polenies vergramt wert: trock na sommighe Princen van Griecken om eenighe hulpe ofte bystant, om hem weder aenzyn Coninckrijck te helpen. Ende onder anderen so raecte hy by Adraste Coninck van Argiens die 't met hem hem hielt, heeft mede zyn macht laeten blycken om Polenies weder in zyn Landt te helpen, ende den onrechten besitter daer uyt te laegen. Den Camp worde ghehouden voor de Stadt van Thebes: waer Eteocle al zyn macht te Velde brocht om syn Broeder slach te leveren, waer op een bloedighe slach gheschieden: want de meeste deel van beyde Legers bleven daer doot: Ia selve de princepaelste vande Capiteynen. Polenies wesende seer bedroeft, om de doot van Tyden zijn Swager, vock van Capana, Hippomedon, Amphaire, ende Perithenope, Belliqueux, Magnanimes. &c. dese deden dat Polenies Eriocle syn Broeder eerst te velde riep, om tegens hem te campen in het aensien van beyde Legers, al waer sy beyde doot bleven. Doen Iocaste dit hoorde, heeft sy haer selve op staende voet doot ghesteken. Polenies iecens Volck siende dat haer Hooft doot was, daer sy de wapens voor aengevaert hadden, waren seer verslaghen in 't gemoet dat sy suliken verlies hadden ghecreghen, doen lichten sy haer Vaendels, ende trocken metter haest wech. Creon wesende Broeder van Iocaste, werde Coninck van Thebes ghecroont, welke dede begraven het Volck van Eriocle, maer liet ghebieden op lijfstraffe, datmen Poleniesens volck niet begraven sou, ende boven andere, het Lichem van Polenies, om dat hy d'oorfack was vanden voorgaende Velt-slach. Ende voor de executie van Creons Ordinnantie, soo heeft hy wacht by de doden geset omte vangē die daer soude comen om hem te begraven. Antigone lijde draghende tot Polenies haer Broeder, en wilde niet

Widen dat hy van beesten of van Vogels gegeten soude worden, nam
voor haer hem te begraven, waer op sy ghevanghen werdt ende
voor Creon ghebrachte die haer ter dood verwees, zy nu in't don-
kere gevangenhuys sijnde, om van hongher te steruen, en heeft
sulcken herden doot niet willen verwachten, maer heeft haer sel-
uen aen haer eygen Vlecht-Snoer verhangen. Creon haer hebben-
de verlooft aen Hemon syn zoon, die haer doot vondt inde ghe-
vangnisse, daer hy inghegaen was om haer vry te laeten: hy
overwonnen sijnde van Rou, ende liefde die haer droech, heeft hem
seluen van stonden aen met zyn gheweer door-steken. Dese tydin-
ge comende ter ooren van Vredice zyn Moeder, heeft haer van
hert-seer selue mede ghedoot. Creon dit hoorende worden seer
verschrickt met een rasende ghemoet, door d'ouergroose rou en quel
die hy hadde over de dooden, die so corts na malcanitren volghden,
daer hy alleen de oorsaek van was. Hier mede hebt ghy Liedten
's beslyt van dit droevighe Treur-Spel.

V allen dienst-vwillighen vriendt. *Willem de Baudous.*

SONNET.

Op het Treur-Spel, van Edipes en Antigone.

DE trouheyt van een Kindt tot haren Ouders out. (dich
Cont ghy bemerkē veel, in't droevich Treur-spel bloe
De vilde raserny van twee ghebroeders vvoedich,
En haer haestighe moort (dat haer vrienden berout)
Stelt *Baudous* in't ghedicht. Hy oock voor u ontvout,
VVat dat een Coninck baert, in toornicheyt te spoedich ;
VVat dat eē Prins kan doen, die streng' is en hoogmoedich
Tegen 't benaude volck (ô *Bataviers*) onthout
Dees leeringe seer goet, in u leergier'ge herten.
Comt nu aensiet het Spel, op't dubbel-root *Tonneel*
Bessibbert van het bloet der (te seer) lievers veel :
Die voor blijtschap en vreucht, kosen verdriet en smerten.
Dees vvreede harde moort, de *Satan* steeds belacht,
O *Batavieren* mijst', en houdt s' in u ghedacht.

H. L. Roghman. *Wie blijft als een ?*

T H E S O N N E T.

VVil hem, die't lust te doen: deur soeckt met Yvers kracht
 In Edipes en Antigone doot en leven;
 Lust yem wat de heerschingh inz gemoet kan geven?
 Hy heeft het in het licht, en aen den dagh ghebracht.

E elwaerdich Engels-man, uyt plicht van u gheslachte,
 Mindy dijn Burich rijk, met lust daer toe ghedreven:
 D E Wyl ghy uyt het Frans in Neerduyts hebt beschreven,
 B escheydenlijck de daa'n die uyt hun zijn ghewraecht.

A n minnighe Lievers leest dees rype rymeryen:
 V lusts vermaeck vind; en treurnis om te myen;
 D e troise wrevel, en veel hooghmoedighe spijs.

O droeve treur spel ghy en zijt niet dan te houden,
 E en leere voor de jeucht, een spieghel voor de ouden.
 So V Vilhem de Baudoes aenwijst en LEERT IN TYTS.

I. P. 'T best is beter.

Klinck-dicht:

GH'lijc Pheb'd'aerd' bodem licht en heuch'lic doet verblydē
 Soo oock dees rymery door 'tlieve soete dicht,
 Mijn hert, mijn geest, mijn lust, manhaftich heeft gesticht,
 Midts 'tloecke sins beleyt voorbeeldet sonder myden:
 V Wat onrecht vverct, en meed' vvat deucht hier al moet lydē,
 Hoe dat een vvreede Prins zijnd' van het goet bericht
 Zijn vvrevel moet betoont, eē streng straffsvaer gevicht,
 Die nochtans hoort te zijn deuchts krooner 'tallen tyden,
 Dus Leser met aendacht vvickt reden nae't behoort,
 En LEERT IN TIITS het goet: de vvreede vvreetheyt
 Laet dit spel spiegel sijn gestadich voor u oogen: (simoort
 Hebt mely onder 'trecht ghy grooten 'tis u cer,
 En redens eer, die vvint die herten meer en meer,
 Maer vvreede onrechts vvil doet vaeck veel niet vermoghen.

Vve faelt mach keeren.

KLINCK-DICHT.

Ter eeren, VVillem de Baudous.

Op *Zijn* Edipes ende Antigone.

COMt Rijm-beminders al (die swanger gaen te ga let
Van consten vvetenschap) leeft nu dit droedich Spel,
VVaerin de deucht omhelst, de kuyf heyt, onrebel ;
Het vvelck roont *Antigoon*, tot haer beminde Vader.
Ey lievers vande deucht ! comt, comt dit doch vvat nader,
Pluſt uyt dit schoõ gedicht, Rijm-vvoort-jës, sonder quel,
VVant hier is stofs genoeg, vermits *Baudous* seer snel
En braef in't dichten is, comt Leser zift een rader
Van 't vvel-gemaecte Spel, de schoonheyt daer van tuygt,
,,t'Is vvijflijck datmen uyt het nut, de soetheydt, zuyght.
Vol-mondich kan ick niet (*ô Baudous !*) meer uyt brommen
V diep ghevortelt, of u scherp-sinnich verstant,
Met mijn (te slecht) ghedicht, of Rymerijt-je : vvant
V lof veel hooger is, als 't spits *Parnaß* gheclommen.
Heyndrick Lambertsz Roghman. VVie blijft als een ?

Personagien van't teghenwoordich Spel,

Edipes, *Coninck van Thebes.*

Antigone, *dochter van Edipes,*
Bode van Polenies.

Hemon, *Coninck Creons zoon.*

Iocaste, *Edipes Vrou.*

Polcnies, *Edipes zoon.*

Galo, *een Capiteyn van Polenies.*

Tvvee Soldaten, van Polenies.

Eteocle, *Broeder van Polcnies.*

Ismene, *Edipes dochter.*

Sitolus, *een Hovelingh*

Macolphus.

Broerf hert. 3. Dienaers.

Koddigert.

Creon de 2. *Coninc van Thebes*

Prudentio *Creons Raedts-Heer.*

Vredice, *Vrou van Creon.*

Cerbo, *een Eedel-Man.*

Antetus, *Hovelingh.*

Schild-knaep *van Polenies stom.*

Het eerste Bedrijf, de eerste uytcomst.

Edipe, en Antigone.

Ik ouden man heel blindt/ ick moet helaes gaen dolen/
Dooz Bergen Vos en Dal/ dooz Putten en dooz Holen.
Mijn dochter Antigoon / ick bid u doch vertreckt/
Eer dat ghy laes u selfs tot droefheyt seer verweckt:
Want ick nae Cithron gae/ om t'leven daer te endens

En nimmer sal ick weer nae dese stadt toe wenden.
Daerom soo bid ick u/ laet my mijn eyghen quact
Betweenen met veel druck / en ghy doch van my gact.
Verslijt niet uwe jeucht/ met droeffelijche claghen/
Maer gaet weer nae het hoff: en leest nae u behaghen.
Met uwe Broeders beyd en Moer die ick beclaech.

Antigone

Dan u ick niet en schep: maer t'leven ick me waech/
Daer dat ghy henen gaet ick sal u staech by wesen/
Dreest ghy niet voor de doot ick ben in minder vresen.

Edipes.

Wa had de kille doot! my van de aerdt gheruickt
In mine kindtche jeucht/ so had het noyt gheluckt
Dat ick mijn Dader laes! ghebzaecht had tot der aerden/
Doch niet onwetenheyt. O hemel hooch van waerden
„ Ghy die't hier alles siet/ ghy die't hier alles weet/
„ Hoe wepnich dat het is/ daer's niet voor u secreet.
Daerom ach opend Aerd! en sloekt my daer'lyck inne/
Want ick hier op dees Werlt/ gheen ruste meer en binne?
Eck my is my een dach/ eck dach duert my een jaer:
Om dat ick leven moet in sulcken groot beswaer.
Mijn dunckt dit hayz rijst op/ als ick't gae overdencken
Al wat ick heb gedaen. Ja k' gae mijn ziele krencken.
Ick sal gaen na den bergh/ alwaer ick was ghebzoecht
Al van mijn eygen moer die't leven van my soecht/
Sy hinck my aen een boom tot aen der wilde dieren:
Een boom was niet gewoech/ maer twee ginck sy verciereu/
De armen aen een Boom/ de voeten aen een ander/
En socht soo nae mijn doot/ ghelijck een wzeet Salmander,
Of Leeu, of Tyger meed', die eck een bzenght ter doot.
Ick worde laes ghebzoecht in sulcken swaren noot:
Om dat het was ghesepdt van een gheleert Propheet/
Dat k'mijn Daer dooden sou. Maer Jurijn die wel weet
t'Gront van mijn teere hert/ die kan her wel ghetuyghen.
Dat ick onschuldich ben/ maer noch moet ick gaen buyghen/
En bidden dat hy my/ mijn sonden doch vergeeft/
Daer ick soo meen'ghe jaer/ Helaes! heb in gheleest.
Kamp-salich was de Man/ die my laes ginck bezuyden/

Dan u o soete doot ! en vzaecht my in verblijden
Ghelyck een Bondelingh tot Cozinthen int hof :
Alwaer men my beweest / eer / glozi / ende lof.
Gae ben daer op gheboet / tot dat ick quam tot Jareit /
En in mijn Ouderdom comt laey ! mijn beswaeren.
Nu sal ick weder gaen / al na den selben bergh
Daer mijn doot was na by doen ick was sonder erch.
Laet ick daer heenen gaen / om 't leven daer te laeten /
Want hoe ick langer leef / hoe ick 't leven meer gae haeten.
Daerom o soete doot ! het leven my affruyt
Eer dat ick langer leef en werd' mijn sinnen ghyt.
Mijn selven ick verscheur / ick treck dees grise haeren
Wt dit besaerde hooft : O Soon in wat beswaeren
Ben ick belacy nu ! mijn dochter van my gaet /
Want hier is nu de doot / die vooz mijn ooggen staet /
Nu ben ick haest aent ent van al mijn dzoefve quet /
Nu ben ick haest aent ent van dees bedzoefde hel.
Ach ! waerom hout ghy my ? Waerom wilt ghy niet scepden ?
Dzou Cloco comt my by ick mach niet langer beyden /
Daerom ick bid' vertrecht / en slijt u jonghe seucht
In mijn lof waerdich Hof sonder dzoefsheyt met vzeucht.

Antigone

Ach ! laet u dzoefsheyt staen / en wilt mede heenen treden
Al na u groot Paleys / daer't al in vzeucht en vzedden
Sal staen als z' u weerzien.

Edipes.

My sulcx niet en vercht.
Want hoe 'k meer van't Hof hoor / hoet my helaes meer tercht.
Deel liever sterf ick hier / op dese woeste velden /
Als in mijn eygen Hof vol vzeuchden en vol welden.
Want 't Hof is vol bedzoeh en ydel monnerye :
Vol twist / vol haet / en nyt / en alle schelmerye.

Antigone.

Daerom scheid' ick daer van om boeten soo miht sonden.
En waer ghy heenen gaet / ick sal tot allen stonden
Ghetrouwelyck by u zyn / en wat u overkomt
Dat sal my oock gheschien / vooz niet ben ick beschoont.
Ick heb helaes maer u / die ick kan Vader noemen :
Ick heb helaes maer u / waer meed' ick mach gaen roemen :
Ghy zyt alleen mijn schat / ghy zyt alleen mijn troost :
Ghy zyt die ick bemin / ghy zyt die my verpoost
Dan al 't gheen my gheschiet / als ick u mach aenschouwen /
Het hof ick gant sch verlaet en wil mijn by u houwen.
Mijn Broeders moghen t' saem / en oock mijn Woeder meed'
Houden het Coninckrijck in langhduerighe vreed.
Soo langh de Goden my / gunnen op aert te leven
Soo sal ick u mijn Vader nimmer noyt begheben.
Ick stel my onder u / ick doe wat ghy ghebidt :
Maer van u werch te gaen / dat doe ick (Vader) niet :

Ic anders wat het wil/ al waert om u te sterben/
Ick doet ghe'willichlyck/ t'leven wil ick wel derwen
Om wven't wil helaes ! zo dat u helpen mach !
Tot voozdeel van u quel of van u dzoef gheclach : !
Ja eyft van my de doot/ ick sal't ghe'willich lyden/
Zoo k' u in minste yet/ met sulckir kan verblijden.
Maer breecht (ick bids) mijn Daer al de se dzoëve quel:
Ghedenicht eens in wat breecht/ ghy hebt gheleest seer wel.

Edipes.

Deuwighe Goden groot/ Kegeerders aller dingen /
Hoe heb ick soo een hint/ die laes ! zo kan bedwinghen
Haer eyghen bly solaes ! Ja al haer beste breecht/
En doolt hier dus met my/ en is noch soo verheucht/
En heeft noch sulcken moet/ jae sulcken mans couragie
Dat ick verwondert ben/ sy achtet geen quellagie:
Sy is heel wel gherust dat ick maer was gherust/
Maer laes ! mijn hertens quel kan niet zyn wptgheblust !
Soo langh als Phœbus klaer/ de aerde gaet beschynen :
Soo langh als Phœbus doet Auroras vocht verdwynen :
Soo langh als Atropos mijn t'leven houden laet :
Soo langh blijft dzoefheyt hier en nimmer en vergaet.

Antigone

Edipes.

Ach Dader maecht een endt/ en gaen wy t'samen henten.
De Goden hebben u wel met de deucht ghecroont/
Dat ghy meer by my doet als een die in't hof woont.
Ghy hout u staegh by my/ maer wilt my doch verlaten/
Want ghy noch niemant niet/ sal my niet soo bezpaten
Dat ick weer keeren sal/ niemant mijn oberheert :
Niemant kan my ghebien : niemant is soo el weert :
Dat hy eens segghen kan mijn raedt moet ghy nacomen.
Dooz niemant niet ick breec/ ick hoef niet eens te schroomen
Als vooz de Goden groot.

Antigone

Edipes.

Beweecht u niet u hert/
Ce sien hoe ick dus ben vol dzoefheyt en vol sinert ?
Beweecht u niet de mijn/ die nimmer en sal schepden ?
Cer dat de hille doot ter aerden my sal leyden ?

Antigone

Edipes.

D' snerte die is groot/ maer mijn die obertrest.
Ghy doet het laes u selfs / want ghy het hoogher heft
Als t'immer is van noot/ en mijn is niet te helpen.

Antigone

Edipes.

Wel Dader seght waerom ? Wilt doch u dzoefheyt stelpen .
Mijn Dader heb ick laes ! met dese handt bermvozt :
Welck quelt mijn herte seer/ en noch meer dinghen voozt/
Die k' niet verhalen mach/ want t'brenght my tot meer pijn/
Mijn Moeder is de u/ u Moeder is de myne.

Antigone

Edipes.

Dader dat's niet u schult/ want ghy en wist het niet/
Dat was een ongheluck : neem ghy daer wpt verbriet ?
t'Was sulcken ongheluck/ my dunct does haeren rijen/

Antigone
Edipes.

Als ick het maer verhael/en wilt ghy dan misprijst
Dat ick het noch beweene/soo langh alst is mijn sin.
Niemant en komt tot quaet/of hy bzencht zijn self daer in.
Dees woorden zijn vergeefs/dit moet alsoo gheschieden/
Want niemant die daer leeft/sal anders mijn ghebieden;
Ghelyck ick heb gheseyt/de doot vooz al ick sweek/
Ic sy waer dat het mach zyn in eenighe vuple hoeck/
Het is my eben goet/beneemt my maer het leven/
Daelt my van dese aert/k' sal mijn tot u begeben.
O doot / O soete doot/komst stopt mijn adems tocht:
En breeckt mijn oude hert/r' welck soo veel heeft besocht.
Berst upe o inghewant/schut t' hert neer vooz mijn voeten/
Laet dit verbloeckte rif/de sonden nu eens boeten.
Swelght my in u o aerdt/dat ick niet meer en voel
Het zidd' zen mijnes bloets/met hert en ziels ghewoel.
Also, buldert op/Megera, wilt niet blyven/
Pluto en Tisphon, wilt my doch eens gherhyben/
Helpt nu o helsche Godn: dat ick doch by u blyf/
Op dat ick nu vermeer u ryeke met mijn lijf:
End' met mijn ziele mee d' welck is in d'ysent sozghen/
Ja ginck liever van daech/als te beyden tot mozghen.
Want stadijch ben ick hier vol hertseer en vol rouw'.
Aurora, laet niet meer u schoon beperlde douw'/
Op my hier vallen niet waert/want niet waert zyn mijn wercken/
Dat alder-sinnste dingh datmen hier kan bemercken.
Mijn lichaem is niet waert/te komen inde aert.
Mijn lichaem is niet waert/dat menschen dat aenbaert
Om te begraven hier. Mijn daghen die verlengen.
Permits ick word' ghewaer/dat ick niet mach ghehengen
De doot daer ick na roep/daer ick soo na verlaugh.
Hoe staen ick dus versuft? hoe ben ick nu dus bangh?
Verscheurt u eygen sels/waer na wilt ghy vertoeven?
Werpt u in d' asgronts-Hol/so sult ghy niet behoeven
Die hulp van pennant meer/so bent ghy voozt aert' endt
Van al u dzoebe quel/van al u swaer tozment.
Antigon. My staecht doch dit getier! Ach Vader wilt eens hooren/
Laet eens mijn dzoebe stem/nu comen tot u vozen/
Ten is niet dat ick wil/dat ghy weer met my keert/
Of dat ghy in u stoel u Scepter weer regeert/
Noch oock dat ghy weer sout in u Palleys weer comen/
Maer dat ghy laeten sout/teheen ick daeck heb vernomen.
Dat is dat ghy u sels/verbloecht in d' Hells asgront.
En roept de Helsehe Godn dat zy u swaere wont
Ghenesen met veel quaet/hoe kan u dat ghenesen?
En waert veel beter niet dat ghy by my wout wesen?
En sissen soo ons quel.

Edipes. Een Dochter t'waer meer quaet/
Want hoe ick langer leef/ 't Hof my meer teghen staet.
Antigone Fortuyn Da ! al te wyet/ hoe comt ghy meer betoonen/
Als ghy hier blycken laet. kunt ghy soo goet beloonen ?
Ghelyck ghy 't quaet hier doet/ kunt ghy een so veel luex
Toe jagen/ als ghy hier betoont nu met veel dux ?
O Iupijn die daer kunt al na u wil bestueren
Kunt ghy een mensche laes ! veel meerder quet toe stueren/
Als nu mijn Dader heeft.

Edipes. Ach ! had ick nu mijn wensch.
Antigone Soo waert ghy lacy ! maer een seer bedroefde mensch /
Ghy wens helaes ! nae 't gheen dat u niet en kan baeten/
Ghy wenscht alleen (ick hoor) om alles te verlaeten/
Ghy wenscht te zyn van hier/ van 't geen u meest aengaeft/
Ghy wenscht te zyn van my die u wel nae bestaet.
Mijn moeder en mijn broers/ ghy wens die te verlaeten/
Ghelyck of wy te saem u dood'lyck gingen haeten.
Wat boozdert doch u wensch ? Wat baet u grondich treuren ?
Want al daer ghy om wenscht ? dat kan u niet gebewen.
Al roept ghy noch soo seer/ de doot en comt doch niet
Om u te helpen wyt u quet en swaer verdriet.

De doot en comt so niet/ ghelyck wy vaect versoeken/
Want quant vaec als men t'wens/ men mocht het wel verbloeken
De doot comt noch te ras/ aen mentich snoode mensch.

Edipes. De doot heeft sijn beloop/ daer baet geen heed' noch wensch.
O Godn, wanneer salt sijn ? hoe lang moet ick noch beyden
Eer dat ick van dees eeuw/ (Helacy !) eens mach scheyden ?
De quet my overheert/ ick doe my selfs te roet.
De Hemel ick verbloech/ want (laes !) de quet die port
My tot veel meer quaets als ick immer sould' bedincen.
Daerom ach ! opent aerd' laet my daer stract in sincken :
Dat ick (van nu) niet meer de Goden en verbloech/
Of dat Iupijn my niet doet scheyden in sijn boeck/
Doer een verbloekte mensch/ en dat ick noyt sould' comen
Te leven in sijn rijck (vol schoonheyt wtgenomen).
Iupijn ven ick noch waerd' dat ick u licht aenschouu ?
Of dat Aurora schoon my bevocht met haer douw ?
Of Ceres dat sy my de goede spys wil geben ?
Of vruchten op het velt/ waer van dat ick moet leven.
Mijn dochter (Antigone) ick heb't verlaeten al/
In waerden of onwaerd' binnen de t' Debes wal/
Maer noch ist niet genoech/ een krych sal haest beginnen/
Tusschen u broeders beyd' (soo ick 't recht kan versinnen)
t' Is om het Coninckryck die Eriocle hout
Van u broer Polonies. Welck is daerom soo stout/
Met een manhaft genoot/ gaet hy na Grieken keeren/

Senden Coninck Adraet, om hem te assisteeren/
Dat hy vercrighen mocht tegen hem toecome niet recht.

Antigone

O Vader weet ghy dies soe zyt ghy secker slecht
Soo ghy niet weer en keert/ al waert maer om dees saeckten/
Want ghy sijt nu den man die dit al kont doen staecten.
Ghy zyt die dese twist cont bzingen tot een endt/
En houdet dat het ryck int minst niet wert geschent
Dooz vzeemdelingen wzeet/ die anders niet en soeckten
Dan nae een lange krijch/diemen wel mach verbloecten.
Ach Vader ! hoorz mijn elacht waerpin 'k u val te voet/
En doet doch eens het geen daer 'k u om hidden moet:
Nenhoortz mijn droeve stem laet doch u boozneem vaeren/
En helpt my en mijn moer wpt al ons groot beswaerens
Bidt niet meer om de doot/het comt doch tijts genoch/
Want als de doot eens comt : comt hy sonder bedroech/
Niemand hy keeren laet/om kermen noch om clagen/
Daerom soo hid ick u laet u dit nu behagen.

Edipes.

Mijn Dochter rijst doch op/u elacht dooz/sijt mijn hert/
Stelt u doch eens te vzeen/ eyndicht doch eens u sinerts
Gebiedt my na u lust / ick sal't willich volbzengen/
Zegt wat ghy hebben wilt het sal u nu ghehengen :
Ick sal om uwent wil gaen loopen in mijn doot/
Ick sal om uwent wil gaen springhen in een sloot
Of inde wyde zee. Ick laet om uwent wille
Mijn selfs verscheuren hier. Jaz aernde Crokedillen,
Of aenden wzeeden VVolk/ my selben geef ick nu
Om stellen u gerust-soo dit kan helpen u.
Al wat ghy my gebiedt het sal booz u gheschieden/
Maer om na hups te gaen dat silt ghy niet gebieden.
Want ick sal dwaelen boozt booz bosschen bergh en dal/
En nimmer keeren weer binnen de t'Hebers wal.
In een spelonck of clups/sal ick mijn wooning maecten/
En leven bande vrucht daer ick kan aengeracken.
Het wozen en niet cruyt in plaets van leckermy/
Sal die rif sin versact/en water claer daer hy.
Dit sal ick Dochter doen tot boete van mijn sonden/
Daer 'k in gevallen ben en swaerlich in gebonden.
Daerom mijn kindt vaere wel: Want ghy mijn wopt weer siet/
Keert weder na het hof/en leeft sonder verdroet.

Antigone

Daert wel mijn Vader laes ! als anders niet kan wesen.
Daert wel mijn een'gen troost/de Godn willen u genesen/
Dan al u druck en ramp/van al u droeve guel/
Welck is booz my helaes! een seer bedroefde hiel/
Dat 'k u dus laten moet / mijn Vader wilt wel vaeren/
De Goden willen u/ helpen wpt u beswaeren.

Binnen.

Het

Het tweede Bedrijf, de eerste uytcomst.

Bode uyt, van Polonies.

Hier sien ick 't schoon gebouw/ nu voor mijn oogen staen/
Hier sien ick de (waerom) daer dit om wert gedaen/
Hier sie ick voor mijn oogh/ dat al dees strijt gaet maekens/
Hier sie ick 't stuck alleen die dit al kan doen stercken.
Maer 'k vrees/ 't sal niet geschien: want Eriocle wil
Gheen ract in 't minst verstaen/ maer volcht sijn eygen greil.
Nachtants ons Prins die comt/ en heeft sijn doot gheswooren
Eer dat hy 't overgeeft of aen hem geeft verlooren:
Voor niemant wijckt hy niet/ voor niemant hy niet schroomt
Hy wil hebben het rijk/ 't geen hem niet recht toecoomt.
Hy sendt my ras voor wyt/ om hem te openbaeren
Wat dat daer sal geschien vol d'zuck en groot beswaeren.
Wel nu mijn tijt verloopt/ ick spoep mijn na het hos/
Om alles te verbzeen/ van onsen Prins sijn lof.

Signet

Het tweede Bedrijf, de tweede uytcomst.

Hemon.

Hu wispektuerich rat/ hoe haest verandert ghy/
Hoe haest maecht ghy een vzoef/ hoe haest maecht ghy een bly/
Hoe haest doet ghy eens vzeucht in vzoefheyt seer verand'zen/
Hoe haest twee herten ghy doet scepden van malcand'ren/
Ghelyck ick nu bevin/ want mijne ven ick quijt/
En vind haer nergens niet/ in al te coxten tijdt
Beh ick mijn ziens vzeucht te snellyck moeten derven/
Dooz wiens wil dat ick wout gh'willichlyck gaen sterben/
Dooz wiens wil dat ick sou doen als Orpheus det/
Soo 'k daer me krijgen cou'd' mijn hert en ziens vzee-
Of dat ick maer en wist waer dat ick haer sould' binden/
(Die my dus doolen doet en soecken als de blinden.)
Ick sould' gaen soecken staech als Cadmus om Vroop/
Maer dat en weet ick niet/ dies leef ick sonder hoop/
Dies leef ick sonder troost/ dies leef ick in beswaeren/
Dies leef ick inden d'zuck. Ach waer syt ghy v haeren
Die 't hert bestrengelt heeft niet u gourverbich cleur?
D'welck doet my leven staech in hert-seer en getreuw.
Of waer ist voor- hoofst schoon/ die 'k nergens by kan g'lyken/
Als by de nieuwe Daen die d' Hemel wyt comt kijcken.
Da dat de blonde zon geepndicht heeft sijn jacht/
En dat D'ou Luna comt verhelderen de nacht.
Of waer ist schoon gegluur van haer tint lende oogen?

Dat

Dat my helace! troeck tot haer een groot medoogen:
 Wat seg ick oogten & meen: daer toe sijn sy te claer/
 Twee morgensterren sijn't/soo't blijckt in't openbaer.
 Want sy my meerder licht als Phebes met sijn stra len/
 Welck is nochtans soo groot/als hy op aerdt' comt daelen.
 Waer ist robijne root/met Neckers-voecht bedout/
 Van haer twee lippen schoon/soo wie dat die aenschout
 Hert-trecking' lpen moet/soo soet alsinen siet spelen
 De aderen in een/met de treck-beck-jens quelen.
 Een lieffelyck geluyt/dat daer soo soet wyt comt.
 Een schoon gedraepde hals dat boven and're bzynt/
 Een middel lanck en smal/twee poefelige handen
 Soo wie dat die aensiet dooz haer in liefd' moet bzynden.
 De vinghers sijn voozwaer ghylyck van vooz ghedzypt.
 Van alles weet ick wel te gheven goet beschept.
 Doch niet soo goet beschept als 'k in mijn selfs kan voelen
 Dooz liefdens heete bzyndt die in my staech gaet woelen.
 Dan wat baet my mijn weet & ten baet my inners niet/
 Want als ick't overdenck soo ist vooz my verdziet.
 Dat ick niet crighen kan mijn hert en ziele-veriangen
 Die my van d'eerste uyr mijn herte had ghevangen.
 Doch wat wil ick al doen? ick moet aensien den tijt/
 En wat den Hemel voecht geen mensche dat af-sijnt.

Binnen.

Het tyveede Bedrijf, de derde uy tcomst.

Jocaste, en Antigone.

Fortuyn ha! al te wzeet wat ramp sendt ghy my an?
 Eerst ghy verliesen deed mijn eygen kindt en Wan/
 Die in een klupse leeft om t'leven daer te enden/
 Vol dyoefsheyt en vol ramp vol pijn en swaer ellenden.
 Doch sijt ghy niet gherust t'land ghy in roer noch stelt/
 Datmen hier daeglycks roept niet dan cracht en gewelt/
 Deen vzoeder tegen d'aer elck wil sijn cracht doen blycken
 Waer van in't eynde noch de swack' st sal moeten wycken.
 Deen is na Griecken toe/om van des Conincx macht
 Te crighen daer toe hulp/en dan sal hy met cracht
 Hier haest'lyck by ons sijn/vooz dese t'Hebes wallen/
 Hy sal't met sulck pzycthyck soecken te overvallen/
 Datmen niet weten sal/hoe't eynde noch sal zyn.
 Belaes! wat teghenspoet/vol dzycks/vol quel/vol pijn/
 My dag'lychs comt te moet/soo't altyt heeft ghebleken/
 Jae dat ick noch sal sien een oorloch's wzeede teken/
 Waer dooz dat dese Stadt tot grondt toe sal vergaen/
 En dat den eenen steen op d'ander niet sal staen.

Daer

Maer doo; dat laes ! mijn rou noch meerder sal vermeerren. 1

Bode comt uyt, van *Polenies*.

Bode. Hier vind ick juyft me-Drou heel wel nae mijn begeeren.
Genadichste Princes van d'eel Creons geslacht/
Mijn toeding denck ick wel was by u niet verwacht.
Doch niet te min (ick bids) wilt mijn bootschap doch hoozen/
De Prins die comt met macht/ en heeft seer hooch geswooren/
Dat dees Stadt van t'Hebes tot asch sal sijn verbrant/
Of dat den Scepter hem/ sal werden in sijn hant
Gegeven/ g'lijck als Prinszen Coninck van dees land en.
En datmen vooz't contract / met sulcke vaste banden
Sal doen beslypen g'lijckse voozmaels zyn geseyt.
Daerom me-Drou ick bids/ weest haestelyck bereypt
En wilt den hoogen raet dees bootschap overdragen/
Eer dat ghy't noch in t'eynd zeer droeff'lijck gaet beclagen/
Want hy is hier dicht by.

Antigone Me-vrouw siet wat ghy doet:
Ick bid u gaet doch heen/ dat ghy hem comt te moet
Eer dat het is te laet/ ghy sult hem wel bezwaeten
Dat hy sijn quaet voozmeem om uwent wil sal laeten.
Isocaste. Helas wat sal ick doen ? Hier toe weet ick geen raet/
Want het sijn beyd' mijn Soons/ daerom soo waer het quaet
Dat ick vooz' d'eene sprack en d'aer ginck tegen sprecken/
Want sprack ick meer vooz' d'een/ de ander sou het wreeckens.
Hoe wel het Coninckryck comt *Polenies* toe:

Bode. Daerom stae ick veruft/ ick weet niet wat ick doe/
Want spreck ick d'eene me/ de ander spreck ick tegen :
Hoe dat ick het dan maeck/ ten kan niet sijn te doghen.
Hoe langer dat ghy claecht/ hoe den tijt meer verloopt
Dat hy hier wesen sal met mannen t'saem gheschoopt.
Die sullen dese Stadt/ bevechten en beschieten/
Dat wie daer binnen is/ het sal hem soo verdrieten
Dat hy wel dickmaels sal gaen roepen om de doot/
Dooz' d'over groote rou en pijn van hongers' noot.
Hy heeft thien d'ysent Man/ te Paerd' en dock te voet/
En victaly genoech/ daerom siet wat ghy doet:
Dees mannen hebben t'saem ter doot toe trou geswoozelt/
Sy sullen wijken niet eer het is al verloornt/
Of onder haere macht.

Antigone Moeder verliest geen tijdt/
Maer spoept u derwaerts heen met d'aldermeeste vlyt.
Doet him afleggen ras/ hun boogen met hun pylen/
Hun doodelyck geweer/ hun swerden ende bylen.
En stilt doch dese crych/ soo veer't u mo' g'lijck is/
De crych brenzt groote scha/ daerom is het ghewis

Iocaste. Soet/soo ghy't staecken doet.
 It salt beste gaen bedencken/
Bode. Op dat ick dese twee hou van maleaer te krencken:
 O Goden geeft dat sy niet veen hem teghen staet/
 Dat hy niet boozt en gaet/in syn booznemen quaet.
 Ick gae nu boozt na't/Dof en sal het boozt verbzeppen/
 Om datter yemant meer me-Drouwe sou geleppen.

Binnen.

Binnen.

Het tvveede Bedrijf, de vierde uytcomft.

Iocaste.

Iocaste. O Alder grootste Goden/gunt my dat ick maer mach/
 Myn engen zoon helaes! bewegen met geclach:
 Dat hy doch desen stryt/niet eens en wil beginnen/
Polenies. Op dees Bozgerp die woonachtich syn hier binnen.
 Soldaten treedt nu voort/Booz niemant niet en swicht/
 Wy hebben nu de Stadt heel binnen ons gesicht/
1. Soldaet Daer wy soo meer gemijl veer comen om gebaeren.
 Het sy wie dat het is/ick en sal hem niet spaeren.
2. Soldaet Al waer het Mars ons Godt/wy wijcken niet een voet.
Polenies. Het wel op't geen ghy seght/en siet dat ghy't voe doet.
 Cap'teynen treet boozt wpt/en geeft het volck couragie/
 Sei hem te deegh in oyd/en op de recht passagie
 Dat sy niet dwaelen af.
Galo. Myn Prins ick ben gerecht.
Iocaste. Comt ginder niet mijn zoon/is hy't? Jae/neen: 'k en weet/
 Hy ist niet soo veel volck/soo 'k inimers kan bemercken.
 Ael helpt o Gooden groot / Iupijn wilt my verstercken/
 Dat ick sonder gebaer hem vallen mach te voet/
 En dat hy na mijn wil/en mijne woorden doet.
Polenies. Myn Doeder hier alleen/wel wat mach dit doch wesen?
Iocaste. Myn herte staet en trilt/ick ben in dwysent vreesen.
 Va alder liefste zoon/mijn herte nu doorschiet.
 Doorschiet dees oude borst/helpt my wpt dit verdriet/
 Helpt mijn bedroefde ziel wpt ramp en swaer ellenden;
 Ael helpt my in mijn graf/laet ick mijn te ven enden?
 Ger dat ick laes! moet sien mi sulcken swaeren strijt/
 Dermooyt my met u handt/want het is meer dan rijt.
 Myn leuen ben ick wars. Sijt ghy helaes mijn zoon?
 Soecht ghy soo veel te doen/helaes! om een persoone
 De w'ick u broeder is:en beyd' mijn even naet
 Scheurt't herte wpt mijn lyf doot mijn sonder genae:
 O' verwoicht mijn gebiet/van'tgeen ick sal gebieden/
 Dat is/ dat ghy ter stont/al dees gewapend' lieden
 Afschicken wilt met vlijt:sonder eenich geuecht.

1De

Werscheel is niet soo groot/ oft kan wel sijn geslecht
Sonder dat ghy't met dwang of met geweld comt haelen.
Ontwapent u terfont/ en wilt niet eens meer taelen
Nae krijch of oorloch's volck. Laet hun bypmoedich gaen.
Wel Polenies hoe dus? Hoe blijft ghy dus vast staen?
Ghy'lyck of ghy niet en wilt na mijne woorden hoozen:
Wach al mijn clagen nu/ u herte niet becoozen?
Hebt ghy't geswoozen dan? dat ghy dus wazerlich staet?
Het hert-neckich gemoet/ vol boosheyt en vol quaet?
Ghy hoort nochtans te sijn/ de minste van u beyden:

Polenies.

En latent recht met recht/ het onrecht willich scheidten.
Hoe moeder wat is dit? gunt ghy my anders niet?
Als dat ick leven sou in balling en verdriet?
Of wout ghy wel dat ick/ al onrecht soude liden:
Daer hy op voeden sou/ en hem daer me verbliden/
Of wout ghy wel dat ick/ ginck doelen aster landt?
En waer ick quam/ of ginck/ behaelde groote schandt?
Van elck te sijn bespot/ by Princken en by Heeren:
Van knaepen en dienaers/ of waer ick sou verkeerren.
Neen/ neen ick moeder neen: so zot ick niet en ben/
Ick wil dat hy my oock/ me voor sijn broeder ken/
En dat hy geeft mijn recht/ dat my is nagelaeten.
Het is genoech bekent/ by Princken/ Dorentaeten/
By Heeren/ en Graven/ en oock by al het rijck/
Dat Eteocle en ick te samen bey gelijk/
Van onse Vader out werden gestelt als Heeren
En datmen (jaer voor jaer) het rijck soudren regeeren
Te samen bey in vree/ gelijk het wel behoort.
Sijn tydt is lang verby/ en nu soo soeckt hy doort
Om staech daer by te sijn/ d'welck niet so sal geschieden/
So lange als ick leef/ of macht heb te gebieden.

Jocaste.

Ach laes sijn ghy mijn zoon? veel eer een weede Leenu
Een Cygers hert hebt ghy. Wel isser in dees eeuw
Een mensche die daer leeft die sulck eens gaet bedencken?
Dat hy sijn Moer/ en Broer/ en rijck t'saem soeckt te krencken?
Ach Polenies ick bidt's mijn woorden neemt in acht/
Laet doch mijn broede stem/ mijn beed' end' oock mijn clacht
Eens comen in u hert/ en wilt my niet versmaeden
Want mijn hert ende ziel/ is laes! so overladen
Het broecheyt en met rou dat ick't niet herden/ kan.

Polenies.

Wel Moeder segt u wil cant u gewerden/ dan
t' sal u onthrecken ni t/ daerom laet my eens hoozen.

Jocaste.

Ach Polenies het is dat ick u woud becoozen.
(Soot immer's wesen kan) bat ghy u maer gherust
Wout houwen met een kleyn/ om na u eygen lust
Te leven vreedeyckit sonder al dit kralcken/

Of dat ghy't Coninckryck in tweeën sout willen deelen.
Want soo men dagelijcks hoorst het ryck is niet te bzeen/
Dat ghy hier t' Hebes sout regeeren nu alleen.
Eriocke u bzoer/die gaen sy soo seer pypsen/
Voor al sijn groote deucht die hy hun gaet beuyssen/
Soo datse u in 't minst niet kennen voor hun Heer.
Daerom o Polenies dit is dat ich begeer/
(Soo 't inmers u belieft) dat ghy sout laeten vaeren/
V pepyse handen kirck/en helpen wyt beswaeren
V Moeder die helaes! van Ouderdom valt af:
En so ghy't niet en doet/so delst u moeders graf.

Polenies.
Iocaste.
Polenies.

Aeen: 'tis myn quaet genoeg/dat ich het myn moet der ven.
Die sijn broeder verstaet/is waert men hem doet ster ven.
Gheen quaet en doen ich niet/maer soeck mijn eygen recht/
En dat ick't niet en deed ick waer voor zeker srecht.
Veel slechter waer hy oock/wie dat een dief liet houwen
Sulck een schoon Coninckryck vol kostelijck gebouwen.

Iocaste.

Wel wat wilt ghy al doen? ghy sijt doch niet bemint/
Hy is van yder een in't herte so bezint
Dat sy hem totter doot bystant sullen verleenen/
Gae elck meer als ander/waer wilt ghy dan noch heenen?
Weent ghy de Bozgery te dwingen na u handt?
Als sy u niet willen sien/voor Prince van het landt?

Polenies.

Dat belt d'welck staet so groen: sal eer niet doode menschen
Bedeckt sijn g'lijck is bedeckt met gras / want ons wenschen.
Is ander s niet/ als al te bzingen tot der aerdt
Verplunderen de Stadt/en maechen tot sulwaerdt
Al wat daer binnen is. Gae mannen ende Vjouwen
Vermoozden met ons handt/en bzingen in benouwen
Al wat daer is ontrent. Al worden't myn gesept
Van yemant noch so wijs/die al tgeleghentheydt
Van onse daente wist/dat ick't soude verliesen
Ick soue noch liever doen als vzeede daer voor kiesse.
Want mi het soo veer is/ t sal costen al mijn bloet/
Daerom Soldaten al grijpt elck een goeden moet.
Laet mi de trommel slaen/ t sal voor u sijn geen schade/
Slacter by lustich op/sonder eenich genaden.

Binnen.

Hier geschiet het eerste gevecht, sonder spreken, tot datter
een deel verslaegen sijn, dan gaense voort altemael met een vlucht
al vechtende nae binnen. Ondertusschen 't gevecht wort ge-
trommelt, ende gheblaesen op Trompetten, dan comt
Polenies met sijn Schilt-knaep uyt, ende
spreekt dese navolgende reden:

Her tyveede Bedrijf, de vijfde uytcomst.

Polenies, met sijn Schilt-knaep.

EN ist niet te beclagen,
Dat al dees zijn verlagen,
En dat om my alleen?
Ach had ick noyt begonnen,
Noch dit eens onderwonen,
’t Had wel ghe weest certeen.

Den dach ick mach vervloecken:
Dat ick eerst ginck verfoecken
Om bystant aen Adraft:
Want het kan al niet baeten
Wy moeten ’t weer verlaeten,
Op ons wort niet ghepast.

Nu ist alsoo ghevaeren,
Alsmen my ginck verclaeren,
Hoewel ick ’t weynich docht:
Dat het soo sou gheschieden,
Of dat wy mosten vlieden,
En niet sou zijn volbrocht.

Ⓞ Pallas gheeft my raedt/hoe ick ’t sal gaen beginnen/
Dat ick noch dees Cyran/met list noch mach verwinnen/
Want hy ons overheert/zijn macht die is te sterck/
Wy sijn booz hem te swach/hy maecht van ons gheen werck.
Porchtans soo swaer ick hier by Jupiter zijn dender/
Dat hy noch sterben sal eer Phoebus licht gaet onder.
Want dees sijn doot roept waerck/en waerck sal hier geschient/
Ooch soo langh als ick leef/sal ick hem ’thoofst gaen bien.
Sijn trots is al te groot/ick en kant niet verdragen/
Daerom sal ick ’t noch eens hier tegen hem gaen waegen.
Mijn selven schzick ick niet/maer sal hem tegen staen
Soo langh als ick heb macht/om tegen hem te staen.
Gaet secht ick daerch hem wyt/om tegens hem te vechten/
Secht hem dat wy alleen den strijt sullen beflechten
En dat op staende voet/ick wacht nu langer niet.
Mijn hert is niet te vreen eer dat het is geschiet.
Ha! Tyde lecht ghy daer/soo in u bloet te smoozen.

Mens loffelijcke naem noch niet en is verloozen:
 Daer sal noch bloepen staech/ en tot des werelt ent/
 Hoe vroom ghy hebt ghestreen/dat sal wel zyn bekend.
 Als Hercules en Iason, en and're kloecke helden/
 Gock Ayax, Achilles en meer die 'k wel zou melden
 Daer den tijt sulcx niet epst, waer of mijn vpant toest/
 Of schickt hy vooz mijn macht/ eer dat hy 't heeft beproeft/
 My dunckt het soo moet zyn/want 'k en sie hem niet couen/
 Ick salt gaen selver sien vooz hem sal ick niet schromen. Binnen

Eteocle, uyt.

Eteocle. Waer's den vermetel dwaes? die my dus stout'lyck tert/
 Wat meent hy dat ick schick vooz zyn las kintsche hart?
 Of vooz zyn kintsche kracht? neen neen 'k en sal niet wijcken/
 Ick sal noch desen dach mijn manhaft laten blijcken.
 Ha bengel zyt ghy daer/wat is nu u begeert?

Polenies, uyt.

Polenies. Daer dat ghy tegens my u kloekelijck verweert:
 Want hier een van ons twee/ van desen dach sal sterben/
Eteocle. Om uwent wille:neen:vooz u en wijck ick niet/
 Veel eerder wil ick dat den strijt thien-mael geschiet/
 Welck niet en sal geschien:daer is al vooz gebeden/
 En als ghy wilt/soo mocht ghy voozt in't perck gaen treden.
Polenies. Wel nu dat gaet u vooz/maecht u daer op ghereet.
Eteocle. Te maecten veel ghereet/in't minst ick niet en weet:
 Daer ben terfont bereyt/ick soeck niet laugh te beden.
Polenies. 't Sa trommel staet nu op.

Sy vechten beyde sonder spreecken,
 tot dat Eteocle verlagen is.

Eteocle. Ach my ick moet nu scheidten.
 Derwomien ben ick nu. Ha broeder my vergeeft/
Polenies. Dat ick dus obstinaet tegens u heb gheleeft.
 Hoe dat en kan ick niet/hoe sou ick u vergheden?
 Ben vergeef ick niet/so lang als ick sal leven.
 D'nisdaet is te groot.
Eteocle. Wel hoe ghy broeder wilt/
 Het staet mi in u wil.
Polenies. Neen/ neen: ghy boosen silt.
Eteocle. Ghy trotstken my te veel/
 Ap Goon weest my genadich/
Polenies. Ap my/ap my/ich sterf.
Polenies. Bidt althijt so ghestadich/
 't Sal goet zyn vooz u ziel/dat dubbel straf is waert/
 En't lichaem desgelyck/niet waert te zyn in d'aerd.

Polenies. *Ho/ho/hy is al doot/die my seer pleech te quellen/*
Hy knielt. *Hu sal ick mijn ghemoet beter te vreden stellen.*
o alder grootste Godt/waert ist datmen u p2st/
Dooz al u goede gunst die ghy my hier beruyst :
Dat ick mijn vyant boos met cracht heb overwonnen/
Ha! goet gelueklich uur/dat ick opt heb begonnen:
Doch met gerechtigheyt heb ick het mijn ghesocht/
En hebt na wil en wensch met uwe hulp volbrucht.
D naeme zy ghedaenkt. o Pallas de Goddinne/
Die my hier desen raet voortbrucht in mijnen sinne
D naeme sal ick staech veel lofen eere doen.

*Etiocle noch niet doot zijnde, doorsteeckt zijn Broeder, met zyn
 eygen sweerdt, dat hy by hem neder leyt, so hy
 knielt, waer van dat hy sterft.*

Ach! my ick ben doozwont/ ick sterf hier me in't groen.
 2 Soldaet *Ha! Hemel wat is dit! mijn Heer hoe 's dit ghecoment.*
 Polenies. *Hy/Hy/ mijn hert dat breeckt.*
 2. Soldaet *o ghy al te onvzemen*
Schein/dooz u loos verract hebt ghy dit al gedaen/
Ach! hy is doot/nu ist tijdt dat wy t'samen gaen
Wederom na ons landt/en vder in sijn woningh/
En bidden booz een krijch/die lang duert booz ons loning. Binnen.

Het derde Bedrijf, de eerste uytcomst.

Bode, uyt.

Bode. **T** *Debes vol ongeluck/wat dat u al gheschiet/*
o een quel op d'ander staech ghy booz u dogen siet/
o Princen ghy verliest/zeer haest lijck na malcand'zen/
Welck doet o Godn de vzeed/in wreetheyt zeer verand'zen.
Doe sal ons Coningin helacs! verwondert zyn/
Dat sy dees d'oeve maer sal hoozen nu van mijn/
Dat alle beyd' haer zoons in't velt ligghen ver slaegen.
Sal dit dees onde Vrouwen helacs! comen verdraegen!
Dit zal haer doen de doot/als zy dit hoozen sal/
En maecten veel bedroeft hier binnen onse wal/
Wel nu mijn tyt die maecht/ ick spoey my derwaerts heemen/
o Godn willen dit rijck een ander Prins verleenen.

Het derde Bedrijf, de tweede uytcomst.

Iocaste, en Antigone.

Iocaste. **V** *Erwondert ben ick nu/dat ick gheen tydingh hooze/*
Wie dat ghewonnen heeft/of wie dat heeft verloozen.

- Antigone Het selve geeft my bzeemt hoe dat het wesen mach/
 Ich wou dat ick het wist om stillen ons gheclach.
- Iocaste. My dunckt ick sie daer een die 't ons wel sal verclaeren/
 Hoe dat het is gerint/ of hoe zy zijn ghevaeren.
- Bode. Ghemadichste Princes ick com u wel te moer/
 Iocaste. Wel Bood' wat maere ist? zegt op/ ist quaet of goet?
 In't minste niet verswijcht/laet my nu alles hoorzen.
- Bode. Sal dese dzoebe maer laes! comen tot u ooren?
 Antigone Ach Bood' ick bid u swijcht/ myn hert alreede trit
 Daerom en spreect niet meer: soo ghy nu aen my wilt
 Drient'schap betoonen hier.
- Iocaste. Wel wat mach dit doch wesen?
 Myn herte staet en beeft/ ick ben in dypsent bzeesen/
 Antigone Ach laet hem seggen nu op dat ick weten mach
 D'oorzaeck waerom hy comt/ met sulcken dzoef gheclach.
- Bode. 't Is verlooren.
 Iocaste. O Goon.
- Antigone Ha! arm bedzoefde Drouwe/
 D herte stucken berst van al u quel en rouwe
 Die u nu over comt.
- Iocaste. Helaes! wat ongeluck.
 O Antigoon mijn kiint/ hoe com ick wt dees d'uck?
 Antigone Wat sal ick nu gaen doen? Wat sal ick nu beginnen?
 En quell u niet te seer in dees bedzoefde saecken/
 Stelt doch u selfs gerust.
- Iocaste. Wel wat begin ick nu?
 Antigone Ach silt doch u gheween/ ick ben bedzoeft om u/
 Het is om u alleen: het is om uwer't wille.
- Iocaste. En 'k ben om u bedzoeft (daerom wilt d'uwte stillen)
 Om dat ghy my bemint. 't Is Eteocle doot?
- Bode. Ja Poloniese mee.
 Iocaste. Het Leger was't doek groot?
 Antigone Sijnder veel dootd ghebleven?
 Bode. Een heel hoop van menschen.
 Het groen begraesde veldt (welck is seer soet om wenschen)
 Dat was met bloet bedeckt datmen niet mercken kon
 Wat dat daer ander was. En dickmaels men noch von
 De menschen plat ghetreen dat zy gheen mensch gheleken/
 En even wel men sach de Lancens lustich breecken.
 De trommels sloegen op/ de swaerden kletsen t' saem/
 Ontfagen niet malcaer/ elck docht hem best bequaem
 Te moorden en te slaen tot datse henen vielen/
 Soo dat aen beyde zyde niet veel 't leven behielen.
 Doen was u Polonies verflaegen in't ghemoet:
 Hy tot sijn selven sprach/ daer's niemant die dit doet
 Als ick/ die d'oorzaeck ben dat al drees arme menschen

Dus liggen hier ter doot: dit was laes al mijn wenschen
 En 't heeft my niet ghebaet: nu sal ick noch den dief
 Gaen bzingen totter doot/ want het is mijn belief/
 Dat hy noch sterben sal/ of ick een van ons beyden/
 Die sullen desen dach hier vande werelt scheidē:
 Met nam hy doen een boogh/ met een bestaelde pijl/
 En schoot dat na zijn broer/ die maer een cozte wyl
 En leefde na de schoot/ doen guick hy noch te Paerde/
 Met een bloedighe lans/ met Helm ende met swaerde/
 En reedt soo in 't gemoet sijn broeder dooz het lijf.
 Wat dunct u doch me- Dyou wast niet een quaet bedyff?
 Doen spronck hy van sijn Paert: en riep 't is al ghewonnen/
 Geluckich is den dach dat ick 't opt heb begonnen.
 Daer leyt nu den Cyrau/ en rober van mijn Croon:
 Nu sal 'k danckseggingsh doen aen d' aldergrootste Goon/
 Dooz d' ober groot geluck dat aen my is bewesen/
 En dat ick van dit rijk een Coninck nu sal wesen.
 Nu heb ick al mijn wensch/ nu heb ick myn begeert/
 Dat ick dees snode schelm/ hier nu heb overheert.
 Doen hy dees woorden sprack/ viel hy vooz 't op sijn knien/
 Om een ghebedt te doen/ en groote eer te bien
 Men d' aldergrootste Godn/ die 't hem hadden verleent/
 (Hoe wel 't van u ghenaed/ zeer claechlyck wer t beweent:)
 Maer Eteocle die noch niet was overleden/
 Die creech noch sulcken moet (hoe wel hy niet kon treden
 Een voete van de plaets) greep lijckelwel een swaert:
 En stach het nae sijn broer/ met sulcken snellen baert
 Dat hy 't niet wijcken con/ maer moeste daer nie sterben.
 Daer nae sachmen het volck onder malcander swerven/
 Den eenen die guick hier/ en d' ander die guick daer/
 Soo dat de Legers bey waeren in groot beswaer.
 Sy wisten niet te doen/ maer elck die guick weer heenen/
 En riepen overluyt/ o Godn wilt ons verleenen/
 Een krijch eer lange tijdt naer onse wil en wensch.
 Ach my bedzoefde Dyou. Antigone Ach! arm bedzoefde mensch.
 Iocaste. Fortuyn ha! al te wzeet: hoe vielt ghy my dus teghen?
 Iocaste. Dat ick mijn eygen zoon laes! niet en kon bewegen/
 Maer datse nu te saem liggen ter aerd' ghevelt/
 Tot aes van't wilt gediert veracht' lyck op het velt.
 Was dit niet laes het gheen dat ick hem staech guick seggen?
 Was dit niet 't ongeluck/ die 'k hem te vooz guick leggen?
 Maer hy verachten't al wat dat hem wert gheseyt/
 Met redelycke veen/ of met gerechtigheyt:
 Maer nu leyt hy ter aerd'/ die anders niet guick dencken
 Als met 't verbloecte swaert/ zyn broer te willen kreackten.
 Creon geluckich is dat hy hier open vint

Ten Conincklijcken stoel/welck soo seer was bemint/
By Eteocle mijn zoon die 'h herlijck ginch beemint:
En Poloniele me die niet was wpt mijn sinnen.
Maer nu ist al gedaen: nu is mijn hoop geent;
Wat bid' ick al verdrict? o Goon 't is u bekent.
Nu heb ick geen meer vrecht belacp te verwachten/
Dan kermen en gesicht by daghen en by nachten:
O dochter Antigoon 'k seg u haest goeden nacht/
Want op dees werelt meer geen welbaert ick verwacht.
Daerom sal ick seer haest neder by Pluto vaeren/
En helpen so mijn selfs/wt quel en groot beswaeren.
Die 'k anders hyden moet/daerom seg ick adieu/
Want niet lang sal dit lijf hier wesen meer by u.
Waer sijt ghy herde punt? die 'k dus lang heb verborgen/
Die 'k dus lang heb bewaert? met hondert duyfent sozgen/
Dat niemant hier van weet? steekt nu vry dooz het lijf.

Antigone Ach moeder wat bedacrt/wat is dit vooz bedryf?

Iocaste. Wilt ghy u self gaen doo'n hier in u leste jaeren?
Belacs dit wert gedaen/om teffens wpt beswaeren.

Er raechen van dres eerw: Wat raet om al mijn quel?
Wat raet om al mijn ramp? Belacs bedroefde hel!
Sal 't nimmer sijn een endt? sal ick dit lang verdraegen?
Comt haelt my soete doot/doet eens nae mijn behaegen?
Laet my hier langer niet/maer 't leven my af sijt.

Antigone Ach moeder die hier nu niet deucht bepeerekt sijt!
Laet vaeren quaet gedaecht/stelt dit doch wpt u sinnen/
En laet nu niet het quaet u goetheyt overwinnen.
Ick sal mijn beste doen om wien't wil vooz goet/
't Is al tot wien wil/al waer't mijn egen bloet.

Iocaste. Swijcht stil o Antigoon ghy en eont my niet helpen/
Het is alleen de doot die mijn droefheyt kan stelpen.

Daerom ick bid vertrecht laet my hier eenich sijn/
Laet my mijn egen selfs verlossen nu wpt pijn.
En denckt ghy om u lief/gaet by hem lieflich praeten/
Want mijn tydt is hier cozt. Ick sal u haest verlaeten/
Mijn tydt heeft haest een endt/daerom doet eens mijn wil.

Antigone Soecht ghy vooz goet het quaet/wel dit plaech niet te wesen.

Iocaste. Neen hint 'k en soeck geen quaet 'k soeck maer om te genesen
My selfen vande smert/die ick hier hyden moet:
Het moet sijn laes! de doot die wy het bitter soet
Canit trecken vande mont.

Antigone Soecht ghy alleen te sterben?

Ick laet u niet alleen/maer wil me 't leven derben.
Daer dat ghy henen gaet/ ick gaer daer henen mee/
Gaet ghy nae Ach'ron tae/ ick houde hier gheen stee.

Maer volgh in alles u/ al waer't in Plutos r'cke.

Iocaste. Wat syt ghy vooz een kindt? noyt wasser uwa's gelijcke:

Antigone. Hout ghy u leven jongh/verlijt dat noch in v'ucht.
So lang ghy Moer dus zyt/ kan ick niet sijn verheucht/
't Geen dat u hert vooz-sijnt/ dat sal de mijn vooz-snyen/
En 't geen gat u verblijt dat sal my me verblyen.
Gock 'tgeene dat ghy haet/ dat wert van my gheshaet/
En dat vooz u is goet/can vooz my sijn gheen quaet.

Iocaste. Sout ghy u Hebes seucht/om nymen t wil gaen haeten.

Antigone. En soud' ick om wat v'ucht / mijn Moeder soo verlaeten?

Iocaste. Wel Antigoon u Daer is die wyt 't hert gheselt/
Die soo langh heeft gheleest op't wyde woeste velt/
Sonder bystant of troost/ of hulp van eenich menschen?

Antigone. O Goon als ick't bedenck / hoe sal ick dit nu wenschen?
Soo 'k mijn Vader verlaet/het leven ick verlaet/
Is het vooz d'ene goet/vooz d'ander is het quaet:
Sy sijn my eben nae/hoe sal ick't gaen beginnen?
Want beyde eben seer 'k van herten gae beminnen.
Maer d'ene sterben wil/en d'ander die wil niet/
Die leest nu heel bedooft/vol quel en swaer verdziet.
Hoe sou ick dus mijn Daer soo wyt mijn sin gaen stellen/
En als hy't quam te weet/ het sou hem meerder quellen/
Dat wy beyde te saem soo licht waeren gedoot.
Heen daerom is het best/dat wy ons wyt dees noot
houden soo't mog'lyck is/daerom ick bids wilt hoozen:
Laet mijne woorden laes eens comen tot u oogen.
Laet vaeren sulck gedacht/denckt eens wie dat ghy zyt/
Denckt dat ghy zyt dus out/en laet niet so subijt
't Quaet comen in u sin. Wat wilt ghy gaen beginnen?
Ghy syt ghelijck een mensch/die gansch is wyt sijn zinnen:
Denckt soo g'u selfs doozsteecht ghy doet u ziel te royz/
En dat u sonden laes? daer vooz verdubbel't wort.

Iocaste. Het is niet my gedaen/k en mach niet langer beyden/
'k verlang maer dat mijn ziel van dit rif mach verscheyden:
Want nu is in een hel/ey lange is gewest/
Daerom secht my waerom zou ick yet sijn bevreest?
Comt Ponjaert gaet hier in vooz dit benaude herte/
Gaet deur/en deur het lijf/verloft my eens wyt sinerte.
Daerom wacht ick dus langh? waerom ben ick verschriekt?
Helpt my na eens wyt pijn/laet ick eens sijn verquicht.

Antigone. Ach Moeder hout u handt/het quaet wilt doch belett u/
Stelt eens u selfs gherust en wilt u neder setten.

Iocaste. Ghy doet al te vergeefs/ick heb het al ghesmaecht/
Ick heb nu haest mijn wensch/het herte is geraecht.
Den Cerberos ick hooz met lipder keelen huylen/
En oock dat Plato roept comt wilt onder my schrylen.

Mijn rjcke is hoor u/het is al tot u wil/
 Daert wel o Antigoon/hout doch u selven stil :
 Mijn herte berst in twee / nu is mijn tijt gecomen /
 In heeft mijn quel een endt/ dat my is overcomen.
 Antigone. Ach, helpt o Goden groot/wat ramp sent ghy my toe/
 Wat moer ick boden laes / mijn leven ben ick moe.
 Een ren op d'ander comt/hoe is dit te verdzaghen?
 Hoe ver sijt ick mijn tydt/met kermen en met claghen.
 Oa!hemel staet my by/aensiet mijn hertens quel/
 Ach helpt o Goden my upt dees bedroefde hel.
 Fortyn valt my te wraet/ick can het qualjck tyden/
 Al t'Gheen my overcomt nu en tot allen tyden.
 Mijn Vader k'eerst verloor/die k' soo seer had ur't hert/
 Daer nae beyde mijn broers/dwelck brenghet my in veel smert.
 Ongeluckich uur/ dat ick opt was ghebooren/
 Ongeluckich uur/ dat ick opt was vercooren.
 Ongeluckich saet/waer van ick ben ghetreel/

Echo.

Heelt/

Antigone Heelt/wat soud' ick heelen ? wort soo niet af ghebeelt.

Echo.

Queelt.

Antigone Ja quelen doen ick staech/maer sal het nimmer scheidten

Echo.

Scheidten.

Antigone Scheiden/Echo wanneer/sal ick noch langer beyden ?

Echo.

Beyden.

Antigone Ja beyd' ick seker langh/ick sterbe me de doot/

Echo.

Doot.

t'Heest seker noot ghenoch/al acht ghy't hoor gheen noot.

fy swycht Hoe spreek ick niet een stem die menich gaet bedziengen/
 een wey- En niet een valsche galm/die menschen gaet beliegen.

nich stil.

Maer 't is gelijck men seyt,een ongluck niet alleen,

Daer op ick my vertroost/en stil al mijn gheween.

Maer of ick't nu al stil/en't comt my staech te booren/

Oa ongeluckich uur/dat opt ick heb verloor/en

Mijn Vader/ Maer/en broers/die k' soo seer heb bemint.

Hemon, uyt.

Hemon.

De vron hier dus alleen/hoe sijt ghy dus verblint.

Dat ghy dus stadich weent ! Ach wilt u quel verlaeten/

Passeert u tijt met my/met lieffelijck te praeten.

En denck't niet meer op't gheen dat u al is gheschiet/

Maer lart het vaeren heen/en acht het min als niet.

Daer toe dient dit gheweer/die g'hier hebt by u legghen ?

Antigoon k'bid u spreckt/uy wilt het my doch segghen.

Antigone

Belaes I daer leyt mijn Moer versmoozend' in haer bloet/

Dit is o Prins/het gheen my weer dees quel aen doet.

Hemon.

O Antigoon wat s' dit/hoe quamt dat dit gheschieden ?

Hemon

- Antigone Hemon/ick zoud' u' trecht laes ! qualijck comen bieden.
Haer quam laes inde sin/hoe dat sy eerst verlooze
Mijn Vader seer bedroeft.
- Hemon. O Góden wat ick hoor.
- Antigone Daer na dat bep mijn broers/soo schie'lijck sijn ghestorben/
En datse niet dan quel daer van en heeft verwozben.
Haer hoop en oock haer troost/die waren haer ontgaen/
Dit was haer segghen laes ! dit was al haer vermaen:
En ick/wat ben ick nu ? een mensche gansch verloozen.
- Hemon. Sijt ghy nu een vrendt quijt/ghy hebt twee vercoozen/
Daerom stelt u gherust/met weenen crijcht ghy niet/
Dan een omrust ghemoet/vol quel en swaer verdriet.
- Antigone Helaes wat soud' ick doen:ick en can't niet vergeeten/
Het is helaes te vast in mijn herts grondt gheseten:
Mijn herte is vol quel/dwelck nimmer sal vergaen.
- Hemon. Soo is de mijne oock/om u ben ick belaeen:
Ick ben om u bedroeft dat ghy dus staech gaet queelen/
Noch moet ick segghen meer/dat ick niet en can heelen:
Soo lange als ghy leeft/soo lange leef ick me/
Soo lang ick by u ben/soo lange duert mijn vree.
Sijt ghy helaes bedroeft/ick ben me in beswaeren/
En soo ghy' hebt wat vzeucht/ick can u niet verclaeren
Wat vzeuchde ick dan voel.
- Antigone Mijn vzeuchde ben ick quijt/
't Is niet dan al verdriet.
- Hemon. Dat ghy verwachtend' sijt:
Maer ick bids seght waerom/salt nimmermeer verand'zen ?
Sullen wy nimmer sijn in vzeuchde met malcand'zen ?
Maer dat ick gae of stae/ghy zijt staech in mijn sin/
My dunckt ick vooz mijn oogh' u staech gheschildert bin.
D ooghen sijn vooz my/ghelijck twee morgenstarren/
Hoe icks meer aenschou/hoe zy meerder verwarren
In't liefelijck ghelouck/hoe wel zy toonen rou.
Ik ginch liever in mijn graf/eer'k u verlaeten sou.
De blonde Phoebe's claer/die al de wer'lt gaet lichten/
Verlicht my niet soo seer als ghy my comt verlichten.
Ghy sijt alleemijn ziel/ghy zijt alleen mijn hert/
Ghy zijt die my verlost wt droefsheyt ende smert.
- Antigone En ick bemin u me/maer mijn hert ende sinnen/
Die zijn helaes/berwert vol quel en ramp van binnen/
Dooz d'obergroot misval die ick aenschouwen moet.
- Hemon. En my comt staech de liefde/die my veel quelling aen doet :
- Antigone Wat lyd' ick al verdriet.
- Hemon. Wat moet ghy staech verdraeghen/
Helaes ho arme Maeght/ghy zijt zeer te beclaegghen:
't Is wonder hoe ghy't hert/het valt u al te swaer/

Dat ghy dus leven moet in sulcken groot beswaer.
Maer grijpt eens goede moet / set d'oe s'heyt aen d'een syden.
Ghedenckt het s'preeckwoort wy: na d'zaefheyt comt verblyden.
Laet hoope niet vergaen / maer altyt hoopt en lyt.

Antigone De hoop bedriecht een mensch / en seldom maecht verblyt /

Hemon. Een mensch welck is bedroeft.
Maer Antigone wilt dencken /

Dat eick een sterben moet / heeft hun de doot gaen krencken /
Dum tijdt gheromen was / anders waert niet gheschiet.

D' Moeder die was out. En denckt ghy sulkes niet ?

Het heeft Cloto belieft / u bzaers van hier te haelen

En oock u Moeder me / daerom en wilt niet taelen

Dan u bzaers noch u Moer / want Cloto niet en vzaecht /

Men pemaent inde werlt / oft hun oock wel behaecht.

Antigone Ach datse my oock me mijn leven woude / a'f'lyden /

Dat sou san al mijn vzeucht / dat sou my eens verblyden.

Of had ick soo veel macht / dat ick my selfs ginch doen /

Ik sou wachten langher niet / maer sou my haestich spoen /

Al met de selfde punit / zou ick my selven dooden /

Daer sy me is ghedoot.

Hemon. Wel wat is dat van nooden ?

Mijn hert onstucken berst als ghy van dooden s'preekt /

Com laet ons t' samen gaen / eer het meer quet verweckt :

En seggen t' aen den raedt / hoe dat dit al gheschieden /

En hoorzen wat sy dan daer van sullen ghebiiden.

Antigone Mijn Heer ick ben te vzeen / ick bid mijn Heer treedt voort.

Hemon. Een treedt ghy voor my in / want d'eer my niet behoort : Binnen.

Hier dient een vertooninge, hoe de Coninck Creon gekroont wort.

Het derde Bedrijf, de derde uytcomst.

Antigone, en Ismene.

Antigone **M**ijn beminde zuster / wat moeten wy al lyden /
Wat hebben wy al quet / sonder eenich verblyden.

Ons Vader die is wech / en bepd' ons bzaeders doot /

En nu mijn Moeder me. o Goden in wat noot

Zyn wy helace nu / mijn hert begint te vzecken /

Als ick het overdenck / of daer van com te s'preecken.

Iupijn waerom dus wzeet ! wat hebben wy ghevzoecht ?

Dat ghy al ons gheslacht / so ter doot hebt ghevzoecht /

Den eenen op het veldt / en in het hof den and'zen /

Soo dat wy allegaer nu s'cheyden van malcand'zen.

Du is ons vzeucht helaes ! verandert in verdriet :

- Ismene. Of wy laes sijn vol quel/dat can ons helpen niet.
- Antigone Mijn zuster dat is waer/nochtans can ick't niet laeten/
 In't hert te zyn beswaert/alshien daer van gaet pzaeten.
 Enn' laet ons zozgen nu(eer dat het is te laet)
 Dat hy begraven wert.
- Ismene. Zuster dat waer niet quaet.
 Hoort wel nae mijne reent: Leon die heeft gheboden/
 Wie dat daer handt an'slaet/hy sal hem streng'lyck dooden.
 Erst liet hy sulex ghebieu over het gantsche landt/
 Datmen bzoer Polenies in genig aerd' noch sandt/
 Sou suecken 't begraven/woch gheen van sijn Crichslieden/
 Om dat hy had gedaen tegen ons Moers ghebieden.
 Daerom is sijn begeert/dat hy daer blyven sal/
 Tot spijs van't wilt gebiert/en oock sijn volck al:
 Daerom sulcx niet begint/want het sal u berouwen.
- Antigone Hoe soumen my om deucht/wel bzingen in benouwen?
 Peen dat waer al te veel/dat en gheloof ick niet.
- Ismene. D saeck wel overdenckt/want tis s' Coninck gebiedt/
 En wie dat overtreedt ghy weet dat die moet sterben.
- Antigone Het moet nochtans gheschien/al sou ick't leven derben.
 Laet ons toonen ons goet/en oock ons Caritaet/
 Tegen s' Coninck ghebiet/en sien dan eens wat quaet
 Ons can daer vooz geschien:of in't minst overcomen:
 Hy ghebiet wat hy wil/k en sal voozwaer niet schroomen
 Myn voozmeem te voldoen/daerom soo ghypt doch moet
- Ismene. Myn zuster t waer te veel/daerom siet wat ghy doet
 Want Creon die is strugh/daerom laet sulcx niet wesen/
 Antigone Ismene,t schijnt ghy sijn alreers in dupsent vreesen.
- Ismene. Bedenckt u saecken wel/eer dat ghy sulcx gaet doen.
- Antigone. Ick bid u ras beract/en wilt me der waerts spoen.
- Ismene. Het Conincklyck gebiedt/wil ick niet overtreeden.
- Antigone. Een wzerdelijck ghebodt/met onrecht'lycke reden/
 Daerom soumen dit niet/gaen teghen staen met reent?
- Ismene. De pzyckel is te groot/her leyt my op myn leen/
 Dat ghy niet van dit werck/een goedt uytcomst sult maecten/
 Daerom ick bids laet af.
- Antigone. Doyt voutmen swaere saecken
 Sonder p'zyckel/daerom laet het zyn ghewaecht/
 En datmen't dan in't endt met dzoesheyt seer beklaccht:
- Ismene. t Is van wy niet gheraen.
 Laet ons't gaen onderwinnen:
- Antigone. t Gheen dat in p'zyckel staet/hooztmen niet te beginnen.
- Ismene. En die blootherich is minnermeer en wint pet/
 Antigone. t Is beter bloot en wy/als stoutheyt in verdziet.
- Ismene. Wel zow ghy niet en wilt? ick gae alleen daer heenen/
 Antigone. Zuster ick vrees ghy sult't mit eynde noch beuennen.

- Antigone **Mijn voornem dat moet voort/want 't is mijn eygen broer/**
Ich draegh hem soo veel gunst/als immer deed' mijn Moer.
- Ismene. **Het is mijn broeder me/maer 'k derft niet avontueren/**
- Antigone **Door wie syt ghy bevreest? Waerom wilt ghy doch trueren?**
- Ismene. **Ich beves den Coninck sou op my zyn zeer vergramt/**
- Antigone **O Godn: ick bid' u swijcht/want sulcx u niet betamt/**
Te spreucken hier by my/denckt dat wy zusters bemmen/
Daerom wilt Polonius doech voor u broeder kennen.
- Ismene. **Ich ken hem voor mijn broer/en lief hem in mijn hert/**
- Antigone **Wel is dat als ghy secht/hoe zyt ghy dus verbert.**
- Ismene. **Ich bid' u Antigoon/dat ghy eens sout bedencken/**
Dat gh' al ons achtbaer heyt daer me wel sout gaen krencken:
Ghy weet wel dat wy zyn bemint van al het Hof/
En dat ons elck bewijst/eer glorp/ende lof.
Daerom soo moeten wy mits wy alleen hier bemmen:
Volghen s' Coninck ghebedt/en ons sels daer in kennen.
So waer als Phoebus claer de aerd' bodem beschijnt/
Of als de gouden son/de donck're nacht verdwijnt.
Soo waer sal het oock syn/dat het u sal berouwen/
Soo ghy het maer begint.
- Antigone **Wilt u te vrede houwen/**
- Ismene. **Ich sal't alleen besaen/ick en ben niet bevreest.**
- Antigone **Hoe sou ick mogen sien/tgheen elck een gaet versmaden?**
- Ismene. **Dat al het wilt ghediert/him souden gaen versaden**
Met 't lichaem van mijn broer:neen/neen dat waer te veel/
Sijn aecomst is te hoeh/en daer toe doech te eel.
Daerom en rust ick niet eer dat hy is begraven/
Op dat hy niet en wort geschent van menich Raeben:
Mijn ziel is niet gherust / eer dat het is gheschiet /
Daerom soo gae ick heen/en eer soo rust ick niet/
Door 't gheen ick heb gheseyt/van my nu sal gheschieden.
- Ismene. **Ich zou me gaeren gaen/maer schick die doet mijn blieden/**
- Antigone **Ich ben al te verbaert/om sulches te gaen doen.**
- Ismene. **Stelt blootheyt aen een sp/en wilt me derwaerts spoen:**
Of blijft tenemaal t'huys/doet al na u begeren:
- Antigone **De aldergrootste Godn/die alles gaen regeeren:**
Die geven u gheluck/maer 'k ben voor u bevreest:
Drees happen op mijn hooft/die zyn om u bedeesf.
Mijn herte staet en trilt/mijn ziel is in beswaeren.
- Ismene. **Ghen hoeft om mijner't wil gheen angst te openbaeren.**
- Antigone **Siet dat ghy maer en swijcht/en sech het niemant niet:**
Of anders quaem't ghy wel in veelderley verdriet.
- Ismene. **Peen secht het overal/men mach het vry wel weeten/**
- Antigone **Soo waer oock wien tijt/bynaest al me versleeten.**
- Ismene. **Dat is al eben veel/hy moet doch syn in d'aerd/**

- Ismene. **I**ck sal selfs delben t'graf en maeckent al in waert.
 Ghy sult het al wel doen dat wil ick wel ghelooven/
 Soo u luck-ster niet wert in dien tijt verschoooven.
 Het is niet soo te doen als ghy het suster acht.
- Antigone. **S**oo ick het maer en doe soo eyndicht al mijn klacht.
 Ismene. **'t** Geen men niet en kan doen/ hoogtmen niet te beginnen.
- Antigone. **A**l tgeen met recht gheschiet mach men wel onderwinnen.
 Ismene. **H**et moet nochtans zyn recht tgeen ons koninck ghebiet.
 Antigone. **M**en moet t'quaet tegenstaen/ hoewel men dat verbiet.
- Ismene. **P**olinise byant was teghen syn eyghen Landen.
 Antigone. **D**at moecht hy seer wel doen ten was vooz hem gheen schanden?
 Hy socht maer om zyn recht/ welck was het koninckryck/
 Daer elck een tegen was/ Woer/en Woer desghelijck.
- Ismene. **M**ijn suster Antigone, ick die soo gaeren wilde/
 Dat ghy al dit ghepeyns een weynich war verstilbe:
 En dat ghy niet u selfs begeeft in sulcken noot/
 Dooz eene die daer seyt verslagen en al doot.
- Antigone. **H**oe dat ghy'er meer af spreect/ hoe ghy my meer gaet quellen;
 Ismene. **C**ont ghy u eygen selfs nu niet te vreden stellen?
 Antigone. **I**ck bid u seght niet nkeer maer laet my gaen mijn ganch/
 Elck nu duert my een dach/ den tijt valt my te lanck
 Dat ick niet doend' en ben.
- Ismene. **I**upijn, wil u gheleypden/
 En dat ghy keeren meucht/ ghelijck ghy van my gaet scheidden.
 De Hemel ick aenbid/ die geef u dat geluck/
 Dat ghy met dese reys moecht eyndighen u druck.
 E'welck my verhengghen sou als ick helaes! kon hoozen/
 Dat ghy't al hadt volbracht/ het gheen ghy hebt geswooren.
 Of anders hebt beloost/ met mont/ met hert en ziel:
- Antigone. **I**ck hoop het soo sal sijn/
 Ismene. **M**aer of het anders viel:
 Ghy waert verloozen laes!
- Antigone. **I**ck sydey my derwaerts heene/
 Ismene. **E**n ick u t'huys verwacht/ met claerhelijck gheweente. Binnen.

Het derde Bedrijf, de vierde uytcomst.

Sitolus.

- Sitolus. **V**Vat dolle raferny quelt nu mijn hert van binnen?
 Wat woedelijck ghewoel steelt nu de rust mijns sinnen.
 Ick weet niet wat het is/ dat my rooft mijn verstant/
 En v'enght my in onrust/ t en waer'tis liefdens bant.
 Ick ben my selven quijt/ ick mis mijn bype wille/
 Het hooft is staech ontroert/ dooz liefdens gaple grille.
 En dat tot een Jonck-Vrou/ die h' kwalijck spreeken/ eant/

Doch sien haer alle daech die 'thert doet breecken/ dan/
 Pochtans en kan ick haer niet eens te sprake komen/
 Die al mijn wil en rust/ tot haer nu heeft ghenomen :
 Om dat sy is verselt/ dick wils met and're sien
 Soo dat ick haer niet eens mijn jonste en kan sien.
 Welck is vooz mijn een pijn/ en quelligh mijnes bloede/
 Een onrust voozt ghedacht/ een onrust voozt ghenode/
 Dat ick mijn Sommens-licht vaecht vooz mijn voghen sie :
 En dat ick over haer int minst heb gheen ghebie :
 Doch g'bieden want ick niet/ maer dat ick haer kon spreken
 En segghen haer een reys van mijn liefds ware tecken.
 Van als ick 't wel bedenck/ ick sal in eenen brief
 Schryven mijn hert en sin/ en sendent aen mijn Lief/
 En sien eens of sy my hier antwoort op wil geben
 Miens antwoort sal helaes ! mijn hert en ziel doen leven. Binnen.

Het derde Bedrijf, de vijfde uytcomft.

Antigone met een yfere schop.

Antigone **O** Phœbes die u stralen/
 Hier op der aerdt laet dalen/
 En die het al verlicht/
 Voozt bosschen boomien dicht/
 Die alles doet verheughen
 Als n' u aenschouwen meugen/
 De visschen inde Zee/
 De vogelkens oock mee.
 De dieren op de velden
 Bedryven dan veel welken.
 De Nymphjens oock seer frap.
 Die soecken nae hut gay/
 Onder de groene boomien :
 Of wachten dat se komen/
 En vlechten daer een crans.
 Om met hun Lief ten dans/
 Seer vrolyck dan te wesen.
 Pan komt mee sonder breefen
 En speelt daer op zijn riet
 En helpt hem uyt verdriet :
 Al die daer te voren waren
 In d'ruck en groot beswaren.
 Maer dan als Phœbus daelt
 En Luna weerom haelt/
 Des Hemels held're schyne/
 Dan komt weer al hun pyne

Dan is vergaen hun vreucht
 Die sy met veel gheneucht/
 hadden ghehad te voren
 Met hun Lieffens vercozen.
 Maer hoe de Son meer schijnt
 Hoe't my helaes meer pynt !
 Om dat ick moet aenschouwen
 De vreucht die ander houwen.
 En dat ick laep hier
 kan rapen geen playstier.
 Een quet is niet vergaen/
 Of d'ander komt weer aen.
 Als menich mensch met lust
 Lept op zyn bedt en rust/
 Dan waech ick al met hen
 Dol sware fantaspen.
 O Goden doch aensiet
 Mijn ramp en swaer berdziet/
 Die k' tot nu heb ghedragen
 Met weenen en met klaghen/
 Of helpt my dat ick mach
 (Om stillen mijn gheklach)
 Myn Broeder mach begraven.
 Dat hy geen wyse kaden
 Mach voeden met zyn vleys
 O Hemel dit's mijn eys/
 Laet.

Laet dit my maer ghehengen
 Dat ick het mach volbrēngen:
 Dan sal helaes mijn pijn
 Meer wat ghebeter zijn:
 Met al mijn droevich klagghen.
 Wel eert begint te dagghen/
 Ick nu daer henen gae/
 Om met mijn yfere spae/

De aerde op te desben
 Dan sal ick hem oock selven/
 Gaen legghen inde aerd'
 En hem met grooter waerd'
 Bedecken als een Heere
 Dit is al mijn begeeren/
 Daerom o Godn my gunt
 Tgeen dat ic heb gemunt. Binnē

Hier moeten de sel ve personen vveder op het tonneel comen ligghen,
 vvaer onder Polenies mee een van is, die Antigoon komt begraven,
 vvaer op dat sy ghevāgen vvert, ende voor den Coninck ghe-
 brocht, doch eer de personen gaen ligghen, als sy ghele-
 ghen hebben, so moeten gordynen voor het ton-
 neel schryven.

Het derde Bedrijf, de seste uytcomft.

Koddigert, Macolphus, Broeshert.

Elck met een hellebaert om de dooden te bevaren.

Koddig. **Macolp.** **V**Vel waer sullen wy staen om wel te houden wacht?
Broers h. **W**ant soo wy stonden hier/ den stanck sou ons verjagghen.
Macolp. **D**oorwaer dat's wel bedocht/ dat's wel nae mijn behagghen/
Koddig. **C**om gaen wy alle dyp/en passen op ons stuck.
Antigone **E**n wie ghevāgen wert/ komt seecker inden ducht.
Macolp. **D**ola/ daer kointer een/ laet ons doch van hier wijcken/
Koddig. **O**m sien wat dat dees Maecht nu hier sal laten blycken.
Antigone **H**a/ ick rampsalich mensch/ en sal ick nimmer niet/
Macolp. **E**ns g'raecken upt mijn quēl/ en bitterlyck verdyet/
Koddig. **D**ie ick helaes so langh! hier heb moeten verdrāghen/
Macolp. **D**ol hertseer en ghequēl/ met suchten en met klagghen.
Antigone **M**aer dat en waer noch niet/ dat dit maer waer volbrōcht
Macolp. **T**geen ick niet byve wil mee van mijn Suster socht:
Koddig. **D**iet niet en doest bestaen/ mijn Broeder te begraven/
Macolp. **D**oor vrees van een Cyran/ die peder wil verbrāven:
Koddig. **M**aer ick en vrees hem niet/ ick salt noch al bestaen/
Macolp. **E**n ist dat ick't volbrēnggh/ soo is mijn quēl ghedaen:
Koddig. **D**an sal ick zyn verheucht/ dan sal mijn vzeucht vermeerēn/
Macolp. **M**aer. eerder seecker niet/ eer ick krygh mijn begeeren:
Macolp. **D**aerom soo speck ick weer.

Sy soeckt sonder spreken tot dat sy hem vindt, dan valt sy op hem neder
 ende kust hem.

Ach Broeder Prins en Heer!

Heb ick u hier ghevonden/
 Verslaeghen en vol wonden.
 Welck my myn hert doozsigt/
 Wel nu si s meer dan tijt.
 Dat ghy comt inder aerden/
 Daer gaetse een aenbaerden.

Macolph.

Zy neemt sijn Harnas af sonder spreecken, terwyle staen de andere dry
 sien, ende spreecken soetjens tegen malcanderen, ende wyfen al
 op haer, ende sien wat sy hebben wil.

O Goden groot van macht/
 Vecht ghy nu eenich cracht/
 Soo laet het nu hier blycken/
 En wilt my niet af wijcken:
 Want laes I dres teere hert/
 Is soo in rou verwert/
 Dat ick't niet kan verdraeghen.
 Daerom ist u behaeghen/
 Soo gheeft my nu bystant/
 Om mijn broeder in't sant.
 Of in d'aerd' te begraven/
 Dat hy gheen swerte Raeben/
 En boedet met zyn vleys/
 O Goden dits mijn eyg.

Hier gaet se hem begraven, ende zy blyven een weynich staen, om te sien
 wat zy doen wil, met dat zy de Schop inde handt neemt om hem met
 d'aerde te bedecken, soo comen zy voort ende vangen haer.

Macolph.
 Koddig.
 Antigone
 Macolph.

O fa alle dy ghelijcke/
 Zy sal ons niet ontwijcken.
 Ha! ongeluck te groot/ Ha! toeval al te weert/
 Van ongeluck of gheluck/ int minst ick niet en weert.
 Ghy moet nu met ons voort.

Broers h.
 Antigone
 Koddig.
 Antigone

Gheeft u by ons ghebanghen.
 Ick sal't ghewillich doen/
 Waer nae hadt ghy verlanghen?
 Om't gheen ghy hebt ghesien.
 Waer wilt ghy my doch leyden?

Macolph.
 Koddig.
 Antigone

Da Creon ons Coninck/
 En dat dock sonder heyden.
 Doozwaer ick ben te vreen/als ghy maer tssamen wilt/
 Want daer me wert mijn quet/helacp! eens ghesilt.

Macolph.
 Broers h.

Wel nu soo gaen wy doort om onse plicht te toonen/
 En ick hoop den Coninck sal ons dubbel weerom loonen.

Binnen.

Het vierde Bedrijf, de eerste uytecomft.

Coninck Creon, en Prudentio zijn Raetf-Heer.

Creon.

O Goden lof end' danck/ om 'tghen ghy hebt ghegheben/
Dat onse v'pandts heyz/ inden slach zijn ghebleven.

Sp die daer quamen aen/ met sulck een groot geweld/
Ja wouden't dwinghen al/ die liggen nu op't velt.

Dol v'plicheyt en bloet/ gh'lyck als verdozde blaeden/
En sullen blyben daer/ om Rabens te verfaeden.

Waer is hy die daer had nu sulcken hooghen moet?
Waer is hy die daer socht niet dan ons goet en bloet?

A draste die daer was soo goet om hem te geven:
Veel dypsent mannen v'zoom/ die daer oock sijn ghebleven:

En dat om zynen't wil/ o Tiger van een mensch/
Dit was u hertens lust/ dit was u hertens wensch.

Er waert ghy niet gherust/ dees strijt most verst gheschieden/
Den Raedt ghy hebt verstaet/ die ander wou ghebidden.

Daer leyt het groene velt/ met menschen dick bedeckt/
Ghelijck als dorre blaen dat tot gheen voordeel streckt.

'k acht Polenies niet waert noch gheen van sijn Soldaeten/
Te comen inde aerd/ of te begraven laeten.

Daerom heb 'k doen ghebieu/ over het gantsche landt/
Dat niemant wie daer is/ gheen Man soo braef vermaent:

Dat hy hem sulcx vermeet (of V'rou wie het mach wesen)
Die hem begraven sou/ of hy mach seker v'wesen:

Want ick swer by den Hemel/ en by de groote Goon/
By Scepter en by't Rijck/ en by mijn waerde Croon:

Al waert mijn eyghen kindt/ het sal de doot oock ster ver/
Want al dees Borgery/ die hebben't moeten derben

V'roffyt en veel ghemack/ en dat om sijn en/ wil/
Daerom soo heb ick oock nu hebben mynen/ wil.

Prudent.

Soo soeckt ons Prince niet/ dan alle recht met reeden/
Dat wie quaet heeft verdient/ of anders goedt oock meede.

Dat hem soo sal geschien/ na sijn verdienst en loon:
En wie den doot verdient/ die salmen oock doen doon:

Creon.

Het zy wie dat het is/ mijn recht dat sal gheschieden.

Prudent.

Belieft u Majestept vets meer te doen ghebidden?

Creon.

Nren: niet/ dan datmen hout mijn ghebodt wel in acht/
Sonder te obertreen.

Prudent.

Het sal wel sijn volbzacht:

Want wie sou sijn soo stout/ om sulcx te gaen beginnen/
Daer't soo strenghs verboon?

Creon.

Veel souden't onderwinnen.

Prudent.

Hy sou wel wesen stout/ die nu sulcx sou gaen doen/
Daer hy't betaelen in oet/ met sulcken duer ranssoen.

- En dat noch voort een mensch/die daer nu leyt verlaegen.
 Creon. Nochtans soo sijnder wel/die dat wel souden waeghen.
 Prudent. Voort b'lofte van veel gelt dat b'zenght meenich tot quaet.
 Creon. Dan beclaeght mer't seer/ als het is veel te laet.
 Prudent. Mijn Heer sulcx al gheschiet/daerom cannen niet seggen/
 Veel sijnder goet in't oogh/want quaet laeten sy leggen
 Tot dat het comt te pas/dan schiet het in secreet:
 Die goet toonen in't oogh/sijn slimmer als men weet;
 Jae diemen meest betront/sijn slimmer als de and'zen/
 Daer men meest quaet van denckt.
 Creon. Wie sijn die by malcand'zen.
 Macolp. Sijnder in gheenen hoeck/wat of dat voort volck is?
 Antigone. Comt treedt ghevillich voort/nu sult ghy sterben wis.
 Prudent. It sal u ontloopen niet:
 Creon. My dunckt 'tis een ghevangen/
 Te weten wie het is/die soo stout is gheweest.
 Prudent. My dunckt 't is Antigoon/mijn herte is bevreesst:
 Zy ist/helaes wat ongheluck! wat hebt ghy gaen beginnen?
 Hoe waert ghy nu soo stout/sulcx te gaen onderwinnen?
 Creon. Ghy hebt seer wel ghedaen/comt b'zenghtse hier tot my/
 Prudent. Waer creecht ghy dese maeght?
 Broers h. Crychs-luyden secht het vry.
 Creon. Zy haer broer.
 Macolp. Wat deed' zy?
 Prudent. Sy deckte hem met aerde/
 Creon. Wat dat u al gheschiet/o Dochter hooch van waerde.
 Antigone. Ick swere by de Godn dat ghy nu steruen sult.
 Creon. Ach! Coninck my vergeeft/want ich heb laes! gheen schult.
 Prudent. Wel waer aen cost ghy sien dat zy hem wou begraven?
 Broers h. O alder schoonsste Maecht/o b'zaest van d' alder b'raeven.
 Hy knielt. Soo wy nu al te saem bynae waeren versmoort/
 Voort d'obergroote stanck/van al de doode menschen/
 So sochten wy dan voort een plaetse nae ons wenschen
 Erghens onder een boom/om soo te raecken quyt/
 Vanden stanck die daer was:soo saghen wy subijt
 Ders Dochter heel alleen/omtrent de menschen tredens
 Van keechse eens om hooch/dan weder eens benedens.
 Dan d'een tot d'aer sy ginck/en soo haer broeder sach.
 Als wy aensaghen dit/inwendich ich doen dacht/
 Ick moet het voort besien/wat het int endt mach wesen:
 Antigone. (O alder grootste Godn/van d'uck wilt my gheuenen.)
 Broers h. Doen sy hem langh dus socht/en op't lef sy hem sach/
 Met droeffelijck gheuen: met kermen en geclach:
 Viel s' op haer broeder neer/en gaf hem duyfsent kussen/

Maer laet dat en kon haer liefdens brant niet blussen :
 Maer quelden haer noch meer soo'k aen haer wesen sagh/
 Want sy had sulcken schyzick/jae maecten sulck gelach
 Dat d' alderwzeetste mensch zyn wzeetheyt wel most bzeecken:
 Zoo dzoebvigh was haer klacht/soo dzoebvich kon sy spzecken.
 Doen sy dus langhen tyd daer had gefantiseert/
 Doen heefse haer te rugh een wepnigh weer ghekeert
 En heest daer voozt ghebacht een schoppe heel beslaghen.
 Met yser ober al/sy kost het qualijck dzaghen/
 Doen heefse oock terstont zyn harnas af ghelept/
 En aen de Goden weer dancksegginghe gheseyt.
 Als sy dit had ghedaen/begonse ras te delben/
 (Maer laet tot verderf al van haer eyghen selven)
 Doen hebben wy terstont/seer haestelijck toe ghetreden/
 En hebben haer ghevat/doen heest zyt ons beleden/
 En seyde 't was upt liefd'/die sy haer Broeder dzoech/
 En dat sy laes so wzoecht/ghelijck een aen de ploech.
 Dus hebben wy ghedaen naer u prins'lijck ghebieden.

Antigone. Welacs ! wat meerder quel ! kan my o Goon gheschieden !

Broer h. En heefse hier ghebeycht vooz uwe Majesteit.

Koddig. En u ghebodt ghevolcht/ghelijck ghy hebt gheseyt.

Prudent. Daerom Groot mogent Prins/doet nu na u begeeren.

Macolph. Iustitia en recht/laet dat doch niet by passeren.

Creon. Wel Antigoon ist waer/is dit alsoo gheschiet ?

Prudent. Het schijnt sy schuldich is/want sy verschoont haer niet.

Creon. Hoe hebt ghy teghen mijn ghebodt gaen rebelleren ?

Wie is d'oozsaek hier van ? Wie heest dit gaen begeeren ?

Slaet u ooghen op my: en geest my antwoort ras.

Wel swijcht ghy noch al stil oft komt u niet te pas ?

Dat ghy't my segghen wilt : ras wiltet my verklaren.

Antigone. 't Is als hy heest gheseyt/soo ist met my ghevaren.

Creon. Hoe waert ghy noch soo stout/hebt ghy het niet ghehoort

Wat ick heb doen verbien ?

Antigone. Al hadmen my vermoort

Mijn voornem die most voozt/ick wist wel u placeaten/

Jck wist wat ghy gheboodt : maer noch kon ick't niet laten.

Creon. Soo hebt ghy mijn ghebodt willens gaen teghenstaen.

Antigone. Het ghebiedt vande Goon heb ick te recht voldaan/

En die moeten zyn gheacht daer d' u niet mogen wesen.

Creon. De Goden him ghebiet hoefden ghy niet te vzeesen :

Noch sy ghebieden niet dat ghy rebel sout zyn.

Antigone. Zy doen voozsecker al. Jck bid u hoorz na mijn:

Den opperst vande Goon,diet alles heest gaen maecten/

Die heest dus gaen gekien wie met onrechte saecken/

Jemant bedwingen wil/ men sout nae komen niet.

Creon. Al wat ghy nu al seght/her is u oude liet.

- Antigone Een Nerolijck ghebiet hoozmen gheen plaets te gheben.
 Creon. Ick segg u spreek niet veel of men beneemt u vleden.
 Antigone Seght by al wat ghy wilt/ick houdt van gheender waerd/
 Wat soumen niet een mensch begraven inde aerdt?
 Ghy spreek als een Tyran/wie sou daer teghen spreekent?
 Creon. Ick segg u dat ghy swijcht/wilt my 'thoost niet meece bzecken.
 Antigone Pluto den Welshen Godt gheen Caritact mispryft/
 Hier sietmen dat ghy nu een Tygers Hert bewijst.
 Dan heb ick u misdaen/ghy moocht my by doen ster ven/
 Ick wensche anders niet/als een Tyran te derven.
 Creon. D onversaechtthept sal haest werden neer ghebzacht.
 Antigone En u stout spreekent al/wert van my niet gheacht.
 Hoe sou ick soo mijn byder van Krabens laeten eten/
 Om soo een cleyne saeck ? neen Creon ghy moocht weeten/
 De Goden soudent my daer vooz hebben ghestrast.
 Ick bid u seght my eens/waer toe houtmen het graft?
 Almen gheen doode mensch/daer in en mach begraven ?
 Creon. Zy spreek noch eben trots/zy meent my te verbzaven.
 Prudent. Ha ! arme Antigoon/hoe comt ghy aen dit fout ?
 Creon. 't Is niet dees fout alleen/maer zy is eben stout.
 Antigone En sal soo blyben staech/soo lang als ick can spreekent.
 Creon. Soo sal u gheen tozment/int minste niet ghebzecken.
 Antigone Tozment en vrees ick niet/ghy comt my maer doen doon.
 Creon. En als ghy wert ghedoot/soo crycht ghy maer u loon.
 Antigone Jae doet u alderwzeetst/ten sal u al niet baeten.
 Creon. Waer dooz spiegel aen u/sal het een ander laeten.
 Een Coninx macht kan wel/dwinghen een stout ghemoet ?
 Antigone Een Tiger van een Prins/doet niemant niet gheen goet.
 Creon. Ghy hout het al vooz goet/maer 't sal u noch berouwen/
 Antigone Wel waerom doet ghy't niet/wie is die u gaet houwen.
 Waerom gaet ghy niet voozt ?
 Creon. 't Sal zyn alst my beliest/
 Niemant sal my gheben.
 Antigone Laet my eens zyn gherieft:
 Creon. Een wepnich wat vertoest/ghy en sult niet langh wachten.
 Antigone Ick meen noch al te langh/om mijn dzucht te versachten.
 Ick sterf onrechtelijck/want ick crych quaet vooz goet.
 Creon. En als een obstinaet/ghy hier oock sterben moet.
 Antigone Nochtans en isser gheen/of souwent wel gaen waghent.
 Creon. En 't zy wie het oock was/zy zouwen't oock beklaghent.
 Hier synder gheen nochtans/die dit hebben bestaen :
 Antigone Noch ghy en hoozter oock gheen spreekent hun vermaent.
 Creon. Wie sou beletten dat sy recht upt soudent spreekent ?
 Antigone Alleen ghy den Tyran/die't op hun soude wzecken.
 Creon. Waerom en doet ghy niet/ghelijck sy doen te saem/
 Antigone En dat ick niet en wou/hy voeren sou de naem.

- Of gheen van ons gheslacht/dat hy niet weet begraven/
 En oock ick haeckte me om vry te sijn van slaebat :
 Ick wenschte na de doot/d'welck my doen hulp haest voozt.
- Creon. Soo hebt ghy naer't ghebiet van my niet eens' ghehoort.
 't Is goet men die begraeft/de welck is overleden.
 Maer daer me hebt ghy nu mijn ghebodt overtreben.
 De liefd' gaet boven wet/soo ons Natura leert.
- Creon. Maer door een quade liefd'/mijn ghebodt overheert.
 Wel waerom dzo cht ghy sozgh dan vooz mijn ander broeder?
 Dat deed' ick door de liefd'/die ick dzoech tot u Moeder:
 En had ick't niet ghedaen/wat had het dan gheweest?
- Antigone 'k had me vooz hem ghedaen/sonder te zyn bedreeft.
 Maer dees die was vpant/teghen sijn eyghen Landen.
- Antigone Dat seg ick me niet u/maer men hielt wt sijn handen.
 'Eck soecht sijn eyghen recht/soo socht mijn broeder me.
- Creon. En ick te hebben recht/van u misdaet ben ree :
 Antigone Ick en heb niet ghedaen/als door reyn liefd' van binnen?
 Creon. Een openbaer vpant hooztnen niet te benumen.
- Prudent. Hier comt Ismene me :
 Creon. Waer ?
 Prudent. Siet daer comtse aen/
 Dan herten seer bedzoest/zoo ick recht can verstaen.
- Creon. So sijn sy beyde hier die ick soo seer beminde/
 Maer Aders sijn in't hert/soo ick't hier nu bebinde.
 Hebt ghy handadich me gheweest aen dese seyt ?
- Ismene. Ick ben alleen de gheen die het al heeft beleyt:
 't Is daer aen yet mis daen/wilt my de straffe geven.
- Antigone 't Is niet waer dat zy seyt/neeint my alleen het leven.
 Ick hebt allern ghedaen/zy gansch onschuldich is.
- Creon. Hebt ghy't allern ghedaen/ghy sult oock sterben wis.
 Ismene. Ick ginck oock staech vooz aen/en sy volchden mijn paden.
- Antigone Daer my natner ghinck raen/dat ghinck ghy my ontraden.
 Ismene. Sy spreckt het heel verkeert/het is mijn doen alleen.
- Antigone Het hert en haet ghy niet/ghy waert te vol gheweent.
 Ismene. Ick heb u staech verweekt/teghen de doot te sryden/
 Antigone Sy wil oock deelen me/tegen laes ! my sal verbyden.
- Ismene. En ghy ontroben wilt 't gheen ick verdien met recht.
 Antigone Om dat ghy sterben wilt/ghy al dees woorden zocht.
- Ismene. Maer wat baet het doch al/'t gheen ghy hier gaet verhaelen ?
 Wilt ghy om mijnen't wil/de straffe gaen betaelen?
 Ghy spreckt alleen om my te houden vande doot.
- Antigone Waerom brenghet ghy u selfs in desen swaer en noot?
 Ismene. Ten is vooz my gheen quaet/soo ghy het goet gaet achten)
- Antigone Ghy hebt geen doot verdient/waerom wilt geen verwachten?
 Waerom belet ghy dan dat ick niet sterben zou?
- Ismene. Hoe wilt ghy dat ick leef vol dzo efsheyt en vol rou.
 Antigone Deen/slijt u Hebes seucht/met breuchde sonder quellen.
- Ismene. Waerom gaet ghy u selfs/in doots' handen soo stellen ?

- Creon.** 't verwerpt my selven niet/ghelijck als ghy u doet.
Prudent. Hoe datmen langer leeft/hoemen meer hooren moet.
Ismene. Het schijnt dat dese twee raecten aen't disputeeren/
Antigone En wat in't eynde sal sijn/sal ons de tijt wel leeren.
ssmenē. Ghy wierpt u selfs in quaet/dooz liefdens strenghe becooz.
Antigone Veel liever sterf ick nu/als salen in de wooz.
Ismenē. Maer ghy en droecht gheen liefd'/soo taen u is ghebleecken.
Creon. En wat ick heb volbracht/daer hebt ghy in gheweecken.
Ismenē. Ach! wat ick lyden sal/ick moet me sterben wies.
Creon. 't gheloof dat dese Maecht/haer gheest beswaert nu is.
Ismenē. Mijn gheest is (o Creon) niet bitter quel bevanghen.
Creon. Al quet ghy noch soo seer/'t en is gheen groot verlangen.
Ismenē. Ick en sou sonder haer niet leven als in quel.
Creon. Als sy u is ontgaen/de quel vergaet seer wel.
Ismenē. 't is die gh'u eyghen zoon in b'loften hebt ghegeven.
Creon. Haer straf sal daerom niet in't minste sijn vergheven.
Ismenē. Hout ghy't niet meer in acht/'rgoet van u eyghen zoon?
Creon. Sy sal nae haer verdienst haest crighen haeren loon.
Antigone Ick sal vooz hem een Vrouw wel elders comen binden.
Creon. Doozt hoe datmen u acht/mijn lief en wel beminden:
Ismenē. Ach Hemon! die mijn hert behandelt met liefd' en trouw.
Creon. Men vintet noch wel aer/als een misdadich Vrouw:
Ismenē. Niemandt als sy alleen/sal nu de doodt gaen smaecten:
Creon. Hoe/heetse niet mijn Wet/in alles hier gaen laecken:
Ismenē. De misdaet die sy heeft/is maer wyl Caritact.
Creon. Sy heeft teghens mijn Wet ghedaen seer obstinaet.
Ismenē. Ach! sal sy sijn berooft/van die sy niet can laeten?
Creon. Jae waer sy al sijn hert/en ziel/ten zal niet baeten.
Ismenē. 't is Coninc zuster en kindt/ooch u eyghen Picht.
Creon. Alwaer sy een Godin haer straf daer me niet licht.
Ismenē. 't is eimmers met u zoon alreets in ondertrouwe.
Creon. En by den Hetschen God/sal sy haer Bynloft houwen.
Ismenē. O wreetheyt van een mensch/o Tigerlijck begheer.
Creon. Siet dat ghy me niet comt in't selve even seer.
Ismenē. 't en vreefe geen Cyran met rechte te verstoozen.
Creon. Wat moet ick van dees twee al stoute woorden hooren:
Macolp. Macolphus neentse ras/en sluytse bey wel vast/
Ismenē. En siet d'armen daer wel te beghen oock op past.
Antigone Dees Advers sullen haest mijn in recht en cracht wel pzoeven/
Creon. Dulstse ras van hier/sonder langh te vertoeven.
Macolp. Com/ com: want ghy moet voozt.
Ismenē. Wy sijn zeer wel te vreen.
Antigone Com gaen wy waer ghy wilt/wy gaen gewillich heen. Binnen.
Creon. Ick hebbe want gheschozt/van zo twee als sy bemien/
Prudent. Sy willen alle bey int minst geen schult bekennen.
Creon. De passie van een vrou niet wel men temmen kan.
Creon. Ick wed dat iche tem so wel als eenich man:
Creon. Men dwinght de Duydel wel/soumen geen vrou bedwinghen?
Ick

- Ick meen eer langhen tÿdt/ sy sullen anders singhen.
- Prudent. Doozwaer ick weet niet/ tegheloof komt niet in my/
De vrouw is slangh en mensch/ jae dupvel oock daer by.
- Creon. Hoe/ slang/ dupvel/ en mensch/ geest my doch daer van redens?
- Prudent. Ten eersten heeft een Vrou/ een Slang haer listigheden.
„ Ten tweeden is sy noch met dupvels quaet becoozt.
„ Ten derden is sy mensch/ met een sachtinnigh woort.
- Creon. Hoe/ wat sachtinnigh woort/ wat wilt ghy daer upt deden?
- Prudent. Maer wat ghy met hen doet/ sachtmoedigh moet gheschieden.
Mijn Heer hier konnt de Prins seer dzoevich int ghesicht.
- Hemon. Ach! lichaem sterft nu heen/ mijn ziele wat verlicht
Laet dese heete vrandt int herte eens cesseren/
Of anders sal myn quel thien dupsentmael vermeercken.
O herte die daer voedt/ op een soo soeten vlam/
En heeft altydt ghevoet/ sint liefd' eerst by quam.
Ach voetster van mijn hert! ach voetster van mijn leven!
Hoe sal ick u (o Goon) mijn liefte nu begeben/
Deen/ doot komt neemt my mee/ laet haer niet gaen allew/
Als ick maer by haer ben/ is mijn ziel wel te vreen.
Hoe/ soud' ick zyn absent/ van u/ ten kan niet wesen:
Soo ghy nae Pluto vaert/ ick volch u sonder vreesen:
Sterft ghy/ ick sterbe mee/ eer ben ick niet gherust/
Want myn vrandende hert/ kan niet zyn upt gheblust/
Als dooz u schoone Nymph, die alles kan verblyden/
Ach! helpt my nu (o Goon) teghens dees storm te stryden.
- Creon. Wel Hewon weet ghy wel/ hoe Antigone vaert?
- Hemon. Ach laet' om mijnen' t wil (ick bid u) zyn ghespaert.
- Creon. Wel weet ghy wel dat sy ter doot toe is verwesen?
- Hemon. Ach jae/ tis' my gheseyt/ daer upt is dit gheresen.
- Creon. Ick hoop dat ghy wilt doen in alles mijn ghebedt.
- Hemon. Ja al wat ghy ghebedt/ van my seer haest gheschiet:
D Wetten sullen niet van my zyn overtreden.
- Creon. Ghy spreect als het behoort/ soo ick hoor aen u reden/
Maer siet wel dat de Min u hert niet over-heert/
De liefde tot een Maecht/ doet dat het hert upt teert:
Siet dat u vrye wil/ dooz Min niet wert ghestolen.
Siet dat u hert niet vrant/ ghelijck gloepende koolen.
Siet dat ghy Min bedwaight/ want het roost u u vrenticht:
Want soo ghy quellen laet/ ghy nimmer zyt verbeucht.
Want Minnen wylt u hert/ en wilter niet op dencken/
Wat isser meer als Min die hert en ziel gaet krencken/
Denckt niet op Antigona stelt die heel upt u sin/
Laet u verleyden niet dooz wulpsicheyt van min.
- Hemon. Helaes hoe soud' ick soo de Min wylt' thert gaen stellen/
Creon. En denckt daer gantsch niet op/ laet haer liefd' u niet queller.
Men sal een and're Maecht wel elders gaen ontbien.
- Hemon. Ach Vader' than niet zyn/ hoe soude dat gheschien?

- Creon. Dochtings soo moet ghy heur om mynen't wil begeuen.
 Hout ghy het met een Maccht die my gantsch niet en acht?
 Heen/neen/ten sal niet zyn/daerom sulckx niet verwacht/
 Sy sal nae Ach'ron toe/laet sy daer een gaen trouwen/
 Want sy en heeft van my noch mijn Wet niet ghehouden.
- Hemon. 'Tgeen dat sy heeft ghedaen/daer had sy in geen eech.
 Creon. 'Twas niet een dingh alleen/maer al haer quaet gheterech
 Versloozde my veel meer als al de ander dinghen.
 Daerom soo moet ick sien of ick haer niet kan dwinghen.
- Hemon. 'Tis onvoorzichticheyt/igheen dat heur hier toe bracht/
 Doen sy haer Zoer begroef/sy heeft geen quaet ghedacht/
 Creon. 'Twas maer wyl caritact/'twas maer wyl liefd' en trouwe.
 Hemon. Sy heeft soo veel ghedaen/d'welck haer noch sal berouwen.
- Creon. 'Tis nu ghelyck men seyt (ouder d'ghemeene lien)
 "Dat over kleyn misdaet/groot wraecke sal gheschien.
 "Het groot gaet men voor by/en 'thleyn men gaet wreecten.
- Creon. Wat hebt ghy teghen my soo stoutelyck te sprecken?
 Hemon. Een Pyns en weet niet vaeck wat dat zyn lust begeert/
 Wat hem dunckt wel te zyn/dat moet hem zyn bereert :
 Doch ick en segghe niet dat ghy die sult ghelycken/
 Maer 'bid u dat ghy wilt u passy laten wycken:
 En wesen niet als veel (welck wanen wyjs te zyn
 En willen nae geen raet hoozen) ten sy dooz pyn.
 Dik bid u Vader laet doch mynen raet gheschieden/
 Dooz oppzack van het hof/en vand' ghemeene lieden.
 Al is een Pyns gheleert ten is voor hem geen schant/
 Te leeren altemets/al van een slechte quant.
- Creon. Wat meent ghy dat ick wil van u nu raet gaen leeren?
 Hemon. "Deen : ghy noch niemant niet sullen dit stuck verweeren.
 "Men moet nae den persoon niet nemen zynen raet :
 Maer nae den raet alleen soo't het goet is oft quaet.
- Creon. 'Is het een goeden raet mis daden te bezynen?
 Hemon. Om quaden goet te doen/dat soud' mijn niet verbyden.
 Creon. Ghy woud' wel dat ick dees Adders wou laten byp/
 Hemon. 'S'is waert men haer vergheeft/Want quaet gaet sy verby:
 'Gheen datse heeft ghedaen/is licht om te vergeuen :
 'Ick bid u laetse byp/want 's'is die my doet leven.
- Creon. Neen/spreckt daer niet meer af/ten sal alsoo niet zyn.
 Hemon. Soo moet ick in mijn graf/dooz groote rou en pyn.
 Want sy is al mijn troost/sy is mijn hertens wenschen.
- Prudent. Wat vzeemtheyt hooz men hier?
 Hemon. Ach ick bedroefde mensche!
 Creon. Een byant soumen die bewysen soo veel goet?
 Hemon. Een was gheen vzeemdelinck : maer 'twas haer eyghen bloet.
 Het was heur eyghen Zoer/die sy soo seer beminde.
- Prudent. Al waert haer eyghen Zoer/sy hoozt niet 'tonder-winden/
 Creon. Daer haet geen breed noch wensch/sy sal nu sterben plat.
 Hemon. Sulcx en wozt niet begheert van yemant inde stadt.

Niemants begeert ick volch/ ick doe nae mijn ghemoede.
Nan ghebodt die moet voozt k'hou anders geen vooz goede
Niemant sal my ghebieu/ ick volch mijn epghen raet.

Hemo . Volcht ghy u epghen raet ? dat is voozwaer wel quaedt.
Creon. Hoe zyt ghy niet subiect aen al u and're Heeren ?

Heen ghy noch niemant niet sal my int minst niet leeren.
Speecht ghy daer niet meer af 'tis al verloozen moet.

emo n. Soo zyt ghy nu alleen/ die my dees quel aen doet.
Creon. Een Prins is niet subiect aen d' Wet van zijn Provincie.
Hemon. Ghy spreekt als een Tyran/ en niet ghelijck een Prince.

Creon. Derst ghy vermetel dwaes u Vader teghen staen?

Hemon. Ghy doet de Maecht onrecht soo dit nu wert ghedaen/

Prudent. Hoe zyt ghy soo verlept/ dooz een b'driech'lijcke Vrouw ?

Hemon. S'is niet bedrieghelijck maer staech ront upt in trouwe.

Creon. Ghy en sultse niet meer sien haer sterfdach die is hier.

Hemon. Z'en sal al alleen niet gaen/ ick volch heur goedertier.

Creon. Ghy slave van een Vrouw/ hoe laet ghy u verlepden ?

Creon. Ick segh u soon laet af/ of ghy sult sonder bepden.

Hemon. Gaen smaken mee de doot.

Hemon. Dat sal alsoo gheschien.

Prudent. Eer datmen my mijn liefd' tot heur pet sal verbien/

Hemon. Nochtans soo falsche los al soumen my doen dooden.

Creon. Ick bid weest niet soo straf/ wat is dat doch van nooden ?

Hemon. Ick sterf eer d'ysentmael eer ick heur missen wil.

Hemon. Begint ghy wat te doen ick wed ick u haest stil.

Prudent. Heen ghy noch niemant niet sal nu mijn wil beletten.

Prudent. Ja al worden ghy dol/ k'salt upt mijn sin niet setten.

Prudent. Du segh ick u adieu/ want ick nemmer weer keer

Prudent. Eer dat ick heb volbrucht/ mijn hert en ziels begeer.

Prudent. Ach k'ben vooz hem beswaert : de min die is beswaerlijck/

Prudent. De min die is een hel/ de min die is verbaerlijck/

Prudent. De min die is verdriet/ de min die is seer quaet.

Prudent. Hy loopt waer dat hy wil ick gheef hem gheenen raet.

Prudent. De passie bande liefd' is qualijck om te dwinghen.

Prudent. Nochtans salmen mijn Wet vooz alles niet verdinghen.

Prudent. Wat doot meent ghy dees Maecht int ende aen te doen?

Prudent. Dooz eerst soo salmen haer niet wepnigh eten voen/

Prudent. En in een donck're gat daer in geen Son in sal schijnen/

Prudent. Daer machse met der tijt van honger's noot verdwijnen.

Prudent. Dit is het lest besuyt dat sy nu hebben sal/

Prudent. En 'sal een Spiegel zijn aen veel binnen dees wal.

Prudent. Dit is alsoo mijn wil/ dit is nu mijn begeeren/

Prudent. En aen dit sullen veel in tijts te deghe leeren.

Het vierde Bedrijf, de tweede uytcomst.

Vridise, uyt.

VV At isser in een Landt al d'overighe missoal ?
Wat isser in dit Hof/ wat isser over al ?

Wat isser al ghewoels in dees bedroefde Stede?
 Wat isser al gheraes? wat isser al onvredde?
 Wat isser al een' quel dooz Minns geyle handt?
 Wat isser al vendriet dooz Min die een vermant?
 Wat isser al ghewelt? wat isser al te strijden?
 Wat isser al pzaechtjck om cene te verbljden?
 Wat isser meer als Min en Dijt die mijn Soon quelt?
 Wat isser dat sijn hart en Siele meer onstelt?
 Ick loop/ ick rim/ ick soeck rontom in alle hoecken/
 Maer vind' hem nergheus niet/ waer dat ick hem gae soecken.
 Ick ken helaes bezveest/ om 'tgheen dat gheseyt wort!
 Ick ben helaes bezveest/ de liefde hem verhoort.
 Mijn herte staet en trilt ick ben in dijsent vzeesen:
 Om dat ick niet en weet waer dat hy nu mach wesen.
 Het is om Antigoon daer sy om raest en tiert/
 Het is alleen om heur dat sy helaes dus swiert/
 Het is alleen heur dat sy dus heen gaet dwalen/
 Het is alleen om heur dat sy niet meer gaet talen
 Rae zjn Daders ghebiedt/ noch oock niet nae de mijn:
 Welck doet mijn herte seer/ of stellen in swaer pijn.
 Gheen rust en heb ick niet tot dat dgt ick hem sal vinden/
 Mijn alderwaertste Soon/ mijn liefste en beminden.
 Noch eens soo ga ick heen/ en soeck hem over al/
 En rust oock eerder niet eer ick hem vinden sal:
 Hy is alleen mijn hert/ hy is die my doet leven/
 Hy is alleen mijn vzeucht/ hy is die my doet beven/
 Hy is die mijn verheucht/ hy is die my bedroeft/
 Hy is alleen mijn doot soo hy noch langher toeft
 Eer hy komt aenden dagh/ soo moet zjn herte vzeecken/
 Dooz quelligh en dooz rou die hier nu binnen strecken.

Het vierde Bedrijf, de derde uytcomst.

Hemou.

Hmeent my nae zjn lust mijn Lief alsoo te schaken/
 Dat ick hy haer niet meer te sprake en sou raken:
 Maer dat sal niet gheschien soo langhe als ick leef/
 Veel eerder ick my selfs de doot mee haestich geef/
 Veel eerder sal de Zee in dzoochte gantsch verdwynen:
 Veel eerder sal de Son de aert niet meer beschijnen:
 Veel eerder sal de wermt in koutheyt zjn verkeert/
 Eer dat hy hebben sal 'tgheen dat zjn hert begeert.
 Veel eerder salmen't quaet vooz goet hier nu gaen achten/
 Veel eerder sal de denucht nae alle quaet gaen trachten/
 Veel eerder sal onrecht vooz recht hier zjn ghesien/
 Veel eerder sal een Cyger van een mensche gaen blien/
 Veel eerder sal dit velt geen groente meer ontfanghen/
 Eer hy ontnemen sal mijn hert en ziels verlanghen.

Deel eerder sal de Hel een Hemel zijn geacht	
Er hy verkrijghen sal 'tgeen dat hy nu verwacht.	
Deel eerder sal de Maen de Sommens hit verwinnen/	
Er dat zyn tyranney by my huys-vest sal winnen.	
Deel eerder sal 'tghewoont gaen blieghen inde locht:	
Er dat zyn quaet begeert by my sal zyn volbzocht.	
Erder sal Antipos mijn lebens draet afsnijden	
Er der salt pluy in ghediert by Neptun him verblijden/	
Er ick mijn Antigoon upt mijn herts ziele set :	
Gae waert een Hercules 'twert van hem niet belet/	let.
Letten ghy segghen wilt/ nochtans sal't niet gheschieden.	schieden.
Gheschiede/echo neen hy sal mijn niet verbieden.	bidden.
Verbien ghy segghen wilt/ten sal alsoo niet zijn.	zijn.
Zyn/k sal hem teghenstaen eer hy my bzencht in pijn.	pijn.
Pyne ofte gheen pijn ick sal't gaen avontueren.	b'sueren.
Deen neen ten heeft gheen noot hoe sou ick dat besnieren ?	mueren.
Custhen twee mueren vast dat en is al geen noot.	noot.
Al is sp in wat noot daerom is sp niet doot/	doot.
Hoe ? doot/ick loof dat niet/sout ghy't wel staende houtwend houtwen	trouwen
Ja hout al wat ghy wilt/k sal daer op niet verrouwen.	trouwen
De trouwe die is valsch/want ghy hier bedriecht veel.	veel.
Wel veel ghy segghen moocht/want ick kender een deel.	steel.
Steel/wat steel ick ? ghy steelt elck een hum eer'	eer.
Deer ghy segghen wilt/en ghy de mijn noch meere.	meere.
Dermeert het soo ghy wilt/ick acht u segghen niet.	niet.
Deen niet/noch niet/noch niet wat ghy ghebidt.	biedt.
Ghebidt van u is kleyn/ten kan my gansch niet deeren.	deeren
De deeren heeft gheen macht/ ghy mocht het vry vermeerē.	meerē
Ja meert al wat ghy kunt/ 't sal haest hebben een ent/	ent:
Ent/dat hoop ick oock mee/hoe wel het u tozment.	tozment.
Tozmenten salt my niet/als sp is inde vryheyt.	vryheyt.
Ja vryheyt is voor my/voorwaer een groote blyheyt.	ly/ lept/
Ja sp is inde ly/maer ick laet haer haest vry/	vry
Ja vry/wel wat wilt doen in spyt van hem en dy ?	ghy
Ja ick/al wilt mijn vader gantschelijck niet liden.	liden.
In liden/neen het sal ons beyde seer verblijden :	
Daer op soo gae ick heen/en wacht oock langher niet.	
Om heur en my te saen te helpen upt verdriet	
In spyt van al die gheen die daer doek teghen spreken/	
Of 't sal my aen mijn macht en kracht voorwaer gebzeken.	Binnen.

Het vierde Bedrijf, de vierde uytcomst.

Antigone, Ismene, Micolphus.

Antigone **A**ensiet ó Thebes-Stadt wat dat in u gheschiet/
 Aensiet mijn leste quet/aensiet mijn lest verdriet/
 Aensiet helaes ! de geen die nu onrecht moet steruen
 Aensiet doch eens de geen die den doot sal verwerpen/

Adieu & **Tigers** hert die my nu brencht in lyden.
I smene. Ach gheeft selven u troost/na droefh. vt komt verbliden/
Macolph. Kom kom want ghy moet voort/maecht niet veel ghetiers.
Antigone Adieu alles wat leeft/adieu mijn Suster fier/
 Want nimmer sult ghy my meer levendich aenschouwen/
 Adieu gentiele Maecht de fleur van all' Jonckvrouwen.
 Adieu segh ick voort lest ick langer niet en wacht/
 Want nae een Hemels glozi ick stadelijck na trachte
I smene. Adieu mijn eenich hert/adieu mijn meeste glozy/
Antigone Adieu mijn zielens bzeucht/ick houd het in memozy.
I smene. Om dat ick heb ghezwacht een dunck upt caritaet
 Mt caritaet en liefd' maer laet upt geen quaedt.
 Ey geeft u selven troost en wilt doch niet verschicken
 De blytshap om te zyn upt quel sal u verquicken/
 Sterft ghy/u glozy niet en sterft/maer altydt blyft
 In een memozi vast/waer dooz ghy deucht beklyft:
 Men sal ghestadelijck u sterf dach gaen vieren
 Gh'lyck een hemelsch Coddin met schoon ghesanck vercierra:
Antigone Adieu vergulde Son root verwich van couleur/
 Adieu Hemon mijn Lief de keur van al de keur
 Adieu speelnooten al/adieu eel Bozgerpe
 Adieu & **Tigers** hof/vol snoo verraderpe
 En tot den lesten dach dat ick mee sterben sal/
 Met noch veel ander meer/binnen bees **Chebes** wal.
 D'naem sal sijn vermaert rontom aen s'werelts canten/
 By hooghen en by leech/by **Princken** en gefanten.
 Tot aen den lesten dach/dat alles sal hier staen/
 T'ae noyt noch nimmermeer/sal uwe saem vergaen.
 D'prijs die is te groot/om lichtlijck te vergeeten/
 Want alles schier dat leeft/sal hier altydt van weeten.
Macolph. Ghy maecht u teem te lang/ick wacht nu langher niet/
 Vermaenter niet meer af/want dat is al gheschiet.
Antigone Com com : ick ben te vreen/ach laet ick u eens kussen/
 Om voor de leste mael/mijn hertens quel te blissen.
 Nu is het al volbracht/tgheen my strengh wert belast/
 Want zy is nu in't gadt/en wel ghekent vast,
 Nu salmen seer haest sien/wat datter sal ghebeuren/
 Of Hemon noch om haer/soo bitterlijck sal treuren:
 It verlangh te hoozen hoe't in't eyndt noch sal zyn:
 Dan 'k denck sy sterben sal/van herts rou/en van pijn.
 Hoewel men cant niet raen/tquaet kan hem doch wel keeren/
 Patientie dat is goet/de tijdt sal't ons wel leeren. Binnen.

Het vierde Bedrijf, de vijfde uytcomst.

Hemon.

Hier ben ick by de plaets waer ick heb naer gehaecht/
 Om haer te stellen vry/die soo seer wert ghelaecht.

Niet van een bzeemt persoon/maer van haer eyghen bloede:
 O Tigerlyck beger/o Barbaerlyck ghenoeche.
 Myn Vader die my hoozt in alles' dooz te staen/
 Die wil dat ick myn Lief/helaes! sal laten gaen.
 Daer het en sal niet zyn/ick sal haer haest bevyden/
 Al sou ick selven me'comen in d'uck en lyden.
 Sterft zy ick sterbe dock/leest zy icklede mee/
 Maer ist dat sy is doodt te sterben ick ben ree.
 Want ick kan sonder haer/helaes! niet langher leven/
 Daerom soo wil ick my nu ae de plaats' begeben/
 Waer zy ghebanghen leyt/en helpen hem daer wylt.
 Wel wat dat ick al clop/ick hooz daer gheen gheluyt:
 Hoe of zy leyt en slaeyt? ick sal het haest beschouwen/
 Myn inprziale Pimph/en fleur van al Jonck-vrouwen.
 Ick wed zy heel verschyacht als zy my eerst sal sien/
 Dat ick haer sulcken jonst te voozen nu sal sien.
 Daer laes! niet jonst ghenoech kan ick aen haer betoonen?
 Of zy zal't thienmael meer met haer dencht weder loonen.
 Sy is de keur van keur/zy is die't hert best/
 Sy is die bloeyen doet (dit lichaem lit' dooz lit.
 Sy is de waerd'ste schoon/dienien hier wel zou vinden/
 't is mijn Celeste Pimph/mijn lief en wel beminden.
 Haer lof en kan niet zyn van gheen mensch vol verheyt/
 Want 't is duysent mael meer als ick hier heb gheseyt.
 Hola ick wacht te langh/tghemoet is niet te bzeeden/
 Ger dat ick met mijn schoon het Hof's-pleyn weer betreedden.
 Ick gae weer na de deur/en bzeeckse daed'lyck op/
 Al soude ick daer dooz raecken aen't swad'lyck top.
 Sa/bzeekht/splijt/scheurt/ghy moet hier mede open/
 Al sou ick't noech int endt met mijn bloet ghaen beopen.
 Ha! Hemel wat ick zie/hely Duyvel/hel/en doodt/
 Heylt ghy o Pluto nu/helpt Helsehe Góden groot.
 Helyt my in Carons-schuyt/om na u rjck te vaeren/
 Want om haer wil ick niet/mijn doot noch bloet gaen spaeren.
 Ha! Lagess hebt ghy mijn leven aengebreyt/
 Comt Cloto syndt het af.Alecto weest bereyt/
 En voert my nu met u by mijn lief Antigone/
 Die hier op aerden was/de schoonste vande schoone.
 Waer zyt ghy herde punt? comt steecht my deur en deur/
 Laet my hier leven niet/in pijn en swaer getreue.
 Adieu o Tigers-Hof/ick sal u nu begeben/
 Om by mijn Antigoon in bzenchde te gaen leven.

hy steect
 hem doot

Adieu en dat dooz't leff/wzaeck Hemel ick u eyseh/
 Wzaeck laet hier doch geschien/aen s' Coninc eygen vleysch.

Het vijfde Bedrijf, de eerste nytcomst.

Situlus.

F

N heb ick al den brief met hert en sin gheschreven :
 Doch wie vind' ick hier nu om haer dit eens te gheven?
 Aeg had ick nu een vrient die my trou dienen wou!
 Om gheven desen brief eens oen mijn herts- Jouchvrou.
 En ick sou seer bi miul debien een vrou op aerden
 Want 't is mij n herts- Sannin / myn Phemicks hoort van waerden.
 Alsin leven d' al en al / sy is myn gloys vrecht:
 Als ick haer maer aensie myn herte wert verheucht
 Voort haer haer oogghens glans en minnelijcke woorden/
 Die een trou Minnaers hert soo wazerdelijch vernoozden/
 Om dat ick niet en kan krygen myn hertens wensch.
 Zich / my bedwefde quet / ach / ick bedwefde mensch /
 Soo dit noch langhe duert soo moet ick lach sterben.
 Want ick kan langher niet myn oogghens klaerheyt derben.
 De Min die is in my ghelijck mijn eyghen ziel /
 Die minner en vergaet / sint liefde' eerst by my viel.
 De liefde' is in mijn hert g'lyck als 't was by Piramis.
 En Nerfidus ghelijck / en Medea beguaem wis /
 Die Iason trou voort stont int winnen van het vlies /
 En achten meer haer liefels haer Daders verties.
 Sos trou sou ick oock zyn soo ick trou kon verkrayghen /
 Soq sou myn glozi meer in s' Behuels hoocheyt styghen /
 Maer soo het niet en heurt soo daelt mijn vrecht te meer
 En minner weder rijst / maer neemt nae Pluto keer /
 Om voort in zyn wooningh te leven daer niet vreden.
 Met een gherust ghemoet van 't gheen 'thier heest ghleden /
 Doch ick aensie den tijdt en voer' op myn ghedacht.

Cerbo.

Sicolus zyt ghy hier? Ick heb u lang ghewacht.
 Onder de galbery en docht ghy daer sou't komen.
 Want ick had in mijn seifs wat vrenttheys vooz ghenomen /

Sicolus.

Vrient Cerbo wel wat ist? kan ick u helpen pet?
 Ghebidt my nae u wil ick ben in u ghebidt /
 Want wat dat ick kan doen in goet vooz wven't willen
 Dat sal voozwaer geschien. Cerbo. Was maer ee vrentde grille /
 Ten dient nu niet ghesep / ick sal't u noch wel seggen
 Al die verhozghentheyt die in mijn herte legghen.

Sicolus.

Wel alst u dan helieft mijn dienst is staech beroydt /
 En ick tot wven mer nae alle ghelegentheyt.

Cerbo.

Ach! darst ick hem myn quet op dees tijdt openbaren /

Cerbo.

Waerom ist dat ghy treurt? waer wyt komt u bes' waren?

Sicolus.

Waer wyt een dochs ghegluue die hert en ziel verlicht /
 Wel lieffelijch ghelouch die't vrant int herte slicht.

Cerbo.

Maer wie is dese Vrou die ghy soo gaet beminnen?

Sicolus.

Ach het is Dorethe! die soo staet in mijn sinen?
 Sy is helaes die geen die my dus trueren doet!
 Sy is helaes de gheen daer hert en ziel op voer!

Cerbo.

Weet sy dat ghy haer mint / hebt ghy't haer laten weten?

Sicolus.

Ach neen! ghy zyt alleen die mi weet, mijn secreten /

Maer ick heb hier een brief die ik wilde dat sy hadt/
 Om dat sy mocht verstaen mijn meyningh hier upt plat/
 kan ick u dienste doen het sal van my gheschieden/
 Ach ! laet ick u als vrient eens vriendelijck ghebieden :
 En doet soo veel voor my/en geest haer doch dees brief.
 Want 's is mijn waerste schat/sy is mijn lieffte Lief.
 Ick sout wel gaven doen/dozt ick het voor u waghel/
 Doch noch om uwen't wil (al soude ick't beklagen/
 Soo sal't nochtans gheschien/soo ghy't aen myn betrouw.
 Ach ! jae ick/soud' ick niet/en sal u menichfout
 Ten dienst weer dubbelt staen soo ick u yet kan helpen/
 Soo seght my maer u quel ick sal't u helpen steyen.
 Wel geest my maer u brief het sal wel zyn bestelt
 Weest ghy maer wel gherust u selven doch niet quelt.
 Wel daer is nu het schryft/waer sal ick u verwachten &
 Onder de galderp mozghen ontrent den achten/
 Soo meer ick daer te zyn met antwoort en beschept.
 Ach doet soo veel voor my/ksal weder zyn bereyt/
 Voor u oock wat te doen/wel ick sal u betoeben/
 Ick bid u niet en mist.
 Ghy en sult niet behoeven) Te twyffelen daer aen.
 Wel daer mee ga ick heen. Binnen.
 Doet soo het u belieft stelt u daer mee te vreen.
 Wat kan de Min-Godt al veel vreemde kuertjens werckel/
 Ghelijckmen aen dees mensch soo blijkelijck kan mercken &
 Hy loopt upt sunnich schier met een onrust ghemoet
 En rolt en salt soo hem door roeringh zynes bloet
 Ick ken een Vout-Heer noch die doet het selve mede/
 By dagen en by nacht loopt hy oock vol onvredde:
 Tot dat hy oock eens raecht by zyn klaer-doghens glants.
 Doch ick ben niet soo mal/als Vout-Heer/en ons Frans.
 Wech/wech/met al dit gaet/ick soufe eer verscheuren/
 Eer ick om pellant wil/in't minste yet sou treuren.
 Wat/treuren om een meyt & wel dat's voorwaer te slecht/
 Deen/neen : lieder alleen/soo blif ick upt 'gheveecht.
 Ick acht het minnen niet/het zyn maer malle grillen/
 't Is maer een hooft-s-gheterch/om veel tijt mee te spillen.
 En geldt dat gaet niet wy/dat moetter mede zyn/
 Anders men acht u niet/soo ghy hun niet met Wijn/
 Of met App'len/Peertjes/of diergelijck gaet schencken/
 Of oock Amandeltjens/waer me zy u gedennen.
 En soo ghy dit niet doet/soo wort ghy niet gheacht/
 Ghy wert van hen niet eens in't minste yet verwacht &
 En doet ghy't/soo ist wel/soo ist mijn hert/mijn lief/mijn leven/
 En meenen vast niet een/dan mooght ghy met haer streven:
 Da lap-Hannes/na Buyck.Sloor of oock na Amster-Veen.
 Dan ist al na haer wil't Meyssen is wel te vreen :
 Als men met haer gaet/op ten Reden-rijckers-Camer/

Of savonts dooz de doel/niet is hun aenghenamer.
 Daerom siet dat ghy't doet of sp'achten u niet:
 Men siet het int ghemeen dat sulckr al gheschiet/
 Doch ten beurt niet aen my/maer ander die het bewey/
 Somen aen Sitolus en ander kan bespeuren.
 Nu al ghenoech gheseyt: mijn bootschap moet ick doen.

Hy wandelt over
 en weder
 sonder
 spreken.

Aen Dorethe De vrou en wil my der waerts spoen.
 Wat Dupbel sie hier ick een Man aldus verflaghen/
 En oock een Vrouwe mee/wel dit is te beklaghen/
 ô Goden wie macht zyn i ach my 'tis Antigoon!
 En dit is Hemon me/heeft hy hem selfs gaen doon?
 O Hemel dits te veel ick en kant niet versumen:
 Wel ick mach doen mijn best en bzenghense nae binnen.
 Hier vrien: ick bid u helpt slaet hant aen dese twee.

Broer h.
 Cerbo.

Tot uwen dienst (mijn heer) ben ick altijd gheree.
 Wel hoe is dit gheschiet?
 Dat kan ick u niet segghen.
 Want al tverborghentheyt in dees verborghen legghen.

Binnen

Het derde Bedrijf, de vierde uytcomst.

Cerbo.

O Bitterlycke Min wel machmen van u sprecken/
 Want ghy't hier blycken doet dooz al u wyerde treecken.
 Ghy hebt alicen de schult van dese twee hun doot
 Ghy zyt die dese twee ghebracht hebt inden noot.
 Wel recht men segghen mach ghelyck ick lest mael hoorzen/
 In een blinck-dicht ghemaecht en dat met korte woorden.
 Hoe dat de Min alleen is oozfaeck van veel quaet/
 En in een Coninc hof bzencht dickmaels veel berraet.
 In den begin (seyd' hy) als ghy van my sult hoorzen)
 Dies upstert allegaer/en verstopst niet u oozen.

SONNET.

De Min die is een hel, de min die is vervaerlijk.
 De Min is furieus, de Min is vol verdriet.
 De Minne hoopen doet, en selden noch crijcht yet.
 De Min vol dolheyt is, de Min is seer beswaerlijk.
 De Min die dwinght hier veel soo het nu blijckt seer claerlijk.
 De Min jaloerlich is (somen hier daghelijckx siet)
 De Min die singhen doet (aen menich) droevich liet.
 De Min veel wand, len doet by nachten oock seer naerlijk.
 De Min vermeestert al, de Min die is een Roede.
 De Min is mee wel vreucht als men krijcht sijn begeert.
 De Min strijt teghen recht, de Min die is vol listen.
 De Min veel menschen brenghet tot doodelijcke twisten:
 Daerom de Min verfoeyt, en dit wel IN TIITS LEERT.

Doch

Doch wijse segghen weer het is niet in ons macht/
 Want d' aldersterckste mensch' de Min hem wel verkracht.
 Ja niet de mensch alleen; maer selve mee de Goden
 Die heeft hy met zyn schicht doen volghen zyn gheboden.
 Gheen Coninck ofte Prins kan teghen hem yet doen.
 Doch ick heb in mijn selfs een wonder vzeemt vermoent:
 Dat wiet gheen macht en gheeft het qualijck macht kan kryghen/
 Maer het hier anders blijkt/daerom soo moet ick swyghen.
 Waer Cupid' in mijn macht 'kvernieldte hem terstont/
 'ktrat hem onder mijn voet eer ick mee waer ghewont:
 Doch dat kan ick niet doen/dies moet ick zyn te vreden/
 En laten 'blinde' wicht voozt volghen zijne treden.
 Want hy past nergheus op/hy gaet zyn eyghen ganck/
 Bzencht d' een voozt/en dander na/onder zyn bedwanck.

Situlus uyt met Antetus.

Situlus.

Wat vzeemder ongheluck kan ons den tijdt vooztbzenghen?

Cerbo.

En ongheluck al te swaer d'welck Creon moet ghehengen:
 Fortuyt ons teghen dzapt meer als het opt oock dee.

Situlus.

Wat isser dan gheschiet? ick bids u seght my mee/
 Hoe? 'kzister meerder quel als immers was te voren?

Cerbo.

Welaes een quel te swaer! seer dzorffelijck om hoogen.

Situlus.

Maer is het doch gheschiet? Erghens hy dit kasteel?

Cerbo.

Hen Coninck Creons zy valt (laes!) dit harde deel.

Situlus.

Hen Creon? Wat ist doch? Wat is hem overkomen?

Cerbo.

Alleen hy d'oorfacck is daert al is uyt ghekomen.

Situlus.

Maer wat is het? seght ons? helpt ons doch uyt den droom.

Cerbo.

Sy zyn nu beyde doot doot Creon (te onvroom)

Situlus.

Ach Goden: wie zyn sy die nu zyn overleden?

Cerbo.

Maer Hemon ist (helaes!) en Antigone mede.

Situlus.

Hoe? Hemon, wel waerom heeft hy hem selfs ghedoot?

Cerbo.

Om dat zyn Dader hem het houwelyck verboot/
 En oock om Antigoon doot liefde die hem quelde.

En dat zyn Dader haer soo strengh ghevangen stelden.

Antetus.

Die liefde tot Antigoon heeft die alleen verweckt/
 En Creons tyzanni hier mee tot voozdeel streckt.

Cerbo.

Want hy en wilde niet dat Hemon haer sou trouwen?
 Maer ginck haer (als ghy weet) soo vast ghesloten houwen/
 Ja wilde dat sy daer haer leven eynden sou.

Antetus.

Maer Hemon was die niet met haer in ondertrou?

Cerbo.

Ach jae/daerom ist dat hy hem selfs nam het leven.

Vridies

En heeft hy soo hem selfs inden doot gaen begheven?

uyt.

Siet hier komt Vridies int aenschyn seer bedroeft.

Vridies.

O Thebes stadt mijn vziert/mijn ganck die was vertoeft/
 Van die Goddinnens dienst doot een schriek'lyck gheruchte/
 Soo dat ick in mijn selfs kan rapen gheen ghemuchte.
 Int uytgaen van't Casteel/quam my 'tgherucht ter doot/
 Soo 'k Pallas de Goddin dienst had ghelept te doot.

En komend' op de straet/ schriek'lijcker ick noch hoorde/
 Van het gemeene volck met klaeghelycke woorden/
 Van een waerschouwwingh groot vant Conincklyck Palleys/
 O'welck brocht helacy: doen een trillingh op myn vleys.
 Dat ick daer heenen viel/gh'lyck als een doode mensche
 Maer doen ick weer bequamt/soo was laes ! al mijn wensch e
 Om weten wat Fortuyn/datter in't Hof mocht weesen/
 Mijn hofst die slaet/mijn hert dat trilt/t bloet is in vreesen.
 Het hout sweet breecht my wylt/mijn lichaem heeft geen cracht/
 Mijn beenen die sijn slay/de leen verliesen macht:
 Dooz een vermoen te quaet dat my van dese mozzhen
 Is overcomen laes ! vol hondert dupsen sozghen.
 Want den Roof-vogel heeft gheblaghen over 't Hof/
 Vol suchtingh en gequel vol tieren al te grof.
 Noeh heb ick meer ghesien/dooz schemeringh mijns ooghen/
 Wel dupsent streepen blaet/over ons bed ghetoghen.
 En over ons kleeeren mee/waer op ick heb ghedocht/
 En al te vzeemt vermoen in mijn sinnen ghebrocht.
 Doch ginder sien ick d'zj/die sullen't my wel segghen/
 Al de verborzghentheyt/die daer verborzghen legghen.
 Vrienden ick bids seght my wat datter is gheschiet/
 Dat al 't'gemeene volck dus treurichlyck nu siet.
 Ick bids u seght het my/soo ick het doch mach weeten.
 Me D'zoon het zyn oorzwaer laes ! al te swaer secretens
 Maer ick sal't segghen u/om dat ghy't werten sout/
 Het recht beschept daer van/d'welck men verborzghen hout.
 P Hemon die is doodt/en Antigoon doch mede/
 Ach ! Hemon is die doodt/soo leef ick vol onvzeede.
 Daer is mijn eyghen hert/waer hebt ghy hem ghesien?
 So sal ick derwaerts vlien.
 Waer of zy heenen loopt/ontroerich in haer selven/
 Iac had zy maer de macht/zy zou haer zelfs bedelven.
 Want zy is zeer verbaest/wyltinnich loopt zy heen.
 Ach ! laet ons mit te saem/haer haestich na gaen treent:
 Want dooz een raserny mocht zy haer selven dooden.
 Wel laet ons het doch doen/want het is wel van nooden.
 Ick ben zeer wel te vzeen/maer siet Creon comt aen/
 Het een verbaest ghesicht/'t'schijnt hy't nie heeft verstaen.
 O wreed' toeschickingh quaet/o wreedde avonfuercu/
 Die k in mijn Ouderdom helacy? moet besueren.
 O straf waerdighe saeck/o wreedelyck bestaen/
 Want ick de oorzaeck ben van 't'gheen hier is gedaen/
 Dooz mijn ghebodt te strenght/te strenght laes ! om verdragen/
 Ick beulle van mijn bloet/d'welck d' Hemel sal beclaeghen.
 Doen ick aen Polonies mijn wille had betoont/
 En oock an Antigoon/d'welck niet en wert verschoont.
 Want om haer Caritaet/deed' ick haer lacp vanghen/

Carbo.

Vridies.

Carbo.

Vridies.

Antetus.

Sitolus.

Antetus.

Carbo.

Sitolus.

Creon.

Maerom dat zy haer zelfs/soo deerlijck ginck verhanghen.
En oock myn zoon helaes! dooz liefd' hem heeft geboot/
Dooz repne hest' alleen quam hy in dese noodt :
Dooz liefd' en Ciramy die ick hem ginck betoonen/
Soo dat zyn quade daet/dooz my is te verschoonen.
Ick zelfs de oorzack ben van dese doon alleen/
Dus roept hem bloet oock wzaeck/op my met groote reen.
Want had ick Antigoon om zyn wil by ghelaten/
So hadd' ick dese twee/hun leven kommen baeten.
Maer laes! 't is nu te laet/'t is nu te laet bedacht/
Het is nu al gheschiet/het is nu al volbracht.

Prudent.

Te laet gh'n schult bekenit/u klaeghen gaet verloozen/
Te laet is het bedocht/te laet ghy u laet hoorzen.

1) Van 't gheen 'twelck is ghedaen/den raet ghenomen is/

2) En dickwils ghedaen werck/wilde men dooz ghewis

Creon.

3) Dat het noch waer te doen/en dat kan baeck niet beuren.

Helaes! dat weet ick wel/dat doet my mede treuren.

Ong'neeflijck is mijn guel : ong'neeflijck is mijn rouw.

Situlus.

Dic ick nu draegen moet/in myn Ouderdom nou.

Creon.

O Conings Hof beschreyt/van Moorden die hier comen/
Nu daglijcks meer en meer/waer dooz men wel mach schzoonen.

Situlus.

Hoe kander meerder ramp/myn komen nu ter ooz/
Als nu Fortuna brenghet seer klaerelijcke dooz?

De Coning in is doot/zy heeft haer zelfs dooz stecken/
Het bloet loopt uyt haer borst/gh'lyck waeter uyt de beecken.

Creon.

De Camer is bedeckt/rontom vant Eedel bloet.

O schickelijck ghehoor : o schickelijck ghemoet.

O Achron al te wraet/o helle vol ontrouwe/
O Cerberes doet op/laet my nu by mijn Drentwe.

Maer blijft ghy Duyvels nu/dat ghy my niet verscheurt/
Om dat ick d'oorzack ben van 't gheen hier is ghebeurt?

O ongeluckich huys vol d'oesheit en misval/
O ongeluckich volck/hier binnen dese wal.

En ick ongluckich mensch/dat opt ick ben ghehooren/
O onglucke toeval seer claeghelijck om hoorzen.

Mijn Vredice doodt mijn hert dat splijt in twee/
Dat ick de oorzack ben van dit te d'oebe wee.

Dooz my heeft Antigoon de doodt moeten besueren/
En Hemon oock dooz haer/de doodt ginck abouqueren.

En Vredies om hem/soo dat ick ben alleen/
Doozsaeck van al dit quaet vol quelle en gheveen.

Da! Vredies mijn hert/mijn ziel/mijn vrecht/mijn leven/
Ach! dat ick u helaes! soo schickelijck moet begheven.

Mijn Vredice doodt ick kant vergeeten niet/
't Schijnt dat dit rif nu splijt van hert/ser en verdriet.

Comt wijs my waer zy is/comt ras en wilt niet/wachten/
En haest u niet te zeer/na sulckes wilt/niet/trachten.

Situlus.

Ghy sulstse sien te haest/de d'oevelijcke moort/
Ghy sulstse sien te haest/de d'oevelijcke moort/

Creon. Een moort helaes ! te groot / te voozen noyt ghehoort.
 & Goon / waerom hebt ghy dees moort nu toegelaten ?
 mach u mijn quelle nu tot eenich voordeel baeten ?
 Can dit u helpen yet / dat ick dus treuwen moet ?
 Of neemt ghy tot een wzaeck / t'gheeu ghy my lyden doet ?
 Ach ! neem mijn leven me / ick wil ghewillich sterben /
 Om dese wzedde daet wil ick het leven derben ;
 Help my doch aen een kant / elck uur is my een dach /
 Elck dach is my een Jaer dat ick dus niet geclach
 Moet leven vol verdriet. Aleto wilt nu comen /
 Scheurt ras dit boose lijf / in stucken sonder schroomen :
 Of haect my maer van hier / dat ick niet meer en zie
 Apollos held' ze schijn / doet eens dat ick gebie.
 Laet dit nu sijn den dagh / den dagh vooz my te schepden /
 Help my in Ach'rons poel / o Pluto sonder bepden.

Prudent.
 Creon. Gheeft u ghedaecht wat goets / stelt dit doch upt u zjn /
 Ach ! dat en can niet zjn : het is ghewoztelt in.
 Het is te vast in't hert : om lichtlyck te vergeeten
 Mijn Nicht : kint / en Vrouw / soo haest hier neer gesmeeten :
 Hoe ? soude ick dit soo ras gaen stellen upt mijn hert ?
 Ach ! neen : ten kan niet zjn / zy zynder in verwert.
 En zullen blyden staech / soo langh als ick sal leven /
 Dan ick hoop dat ick zal mijn leven haest begeven /
 Want waer dat ick sal gaen / ghestadich sal ick sien /
 Haer gheesten alle dyp seer naerlyck vooz mijn vlien :
 Die t'allen tyden wzaeck van my sullen begeeren /
 Over al waer ick gae / of waer ick my sal keeren.

Situlus.
 Cerbo.
 Creon. En vzeest vooz sulches niet / want het sal soo niet zjn.
 Sjn herte is vol angst / vol vzees / vol quet en pijn.

Doch 't is nu soo geschiet / gheen mensch en hander teghen /
 Daerom o Princen al laet dit u hert beweghen :
 Dat ghy niemant vooz goet / gaet geven quaden loon
 Ghelyck ick heb gedaen / d'welck schent mijn eer en Croon.
 Gock Nicht / zoon / en Vrouw / moet ick daer vooz verliesen.

Prudent.
 Creon. Wy ! wilt vooz dit gedaecht / ick bids' een ander kiesn.

Doch o lupijn gheeft my / dat ick hun volghen mach /
 Om maken soo een eynde / van al dit draef geclach. Binneg.
 Elck spieghel hem hier aen / t'hy Princen ofte Heeren :
 Dat zy vooz goede werck / gheent quaet en gaet bereeren.
 Hler aen ghl hooren kont, o EeDeL BorgerI,
 Vvat relne LiefD' kan Doen, en s' Konlghs Trannl.

f J P I S.

Overgheset, ende Gherijmt, door VVillem de Baudous.

Leert in tijds.